

baptistu vēstnesis

Ir atnākusi ilgi gaidītā vasara, kas daudziem nozīmē siltu laiku, sauli, atpūtu, ziedus, zaļu zāli un auglīgus kokus. Tomēr zinām, ka nekas neaugtu, ja būtu tikai silts laiks un saule. Viss būtu izkaltis, ja nebūtu ūdens.

Bībelē praviētis Ecehiēls (Ec. 47:1-12) mums ir atstājis kādas parādības aprakstu, kurā viņš redz, kā ūdens iztek no Tempļa un izplatās. Jo tālāk no Tempļa praviētis devās, jo dziļāks ūdens kļuva, līdz beidzot viņš vairs nevarēja paiet – bija jāsāk peldēt. Ūdens no avota bija izveidojies par upi! Vēl vairāk – iepriekš neauglīgā jūra, kurā ietek šī upe, atdzīvojas un kļūst zivju pārpilna! Turpinājumā praviētis vēro upes krastmalā augošos kokus, kuri ir aprakstīti kā ļoti veselīgi – lapas tiem nav savītušas un tiem netrūkst augļu.

Tradicionāli šo rakstu vietu skaidro sekojoši – ūdens avots ir Jēzus, ūdens – Labā vēsts jeb evaņģēlijs, kas izplatījies,

sākot no Jeruzālemes, un ir sasniedzis arī neskaitāmas pagānu tautas, tajā skaitā arī mūs.

Vislabākā ziņa ir tā, ka Dzīvais ūdens turpina plūst vēl arvien, ko nodrošina Jēzus sūtītais Svētais Gars, kurš mums dod spēku un iedrošina doties uz priekšu dziļumā, meklējot veidus, kā apūdeņot izkaltušās zemes un padarīt tās auglīgas.

Ticu, ka šī vasara ir Dieva dots laiks, kad, atpūšoties no regulārajām aktivitātēm, varēsim iekļauties dažādos pasākumos, lai mestos peldus Dzīvā ūdens upē un piedzīvotu, kā nīkuļojoši koki tiek dziedināti un top augļu pilni.

Jānis Bulis

Mērsraga draudzes sludinātājs

Tava gana vēzda un Tavs gana zizlis mani iepriecina

EDGARS GODIŅŠ
BĪSKAPA VIETNIEKS

PSALMS 23:4

KOKS, KURŠ IEPRIECINA

Tas, ko cilvēki visvairāk meklē, ir drošība. Kā iegūt drošību savai dzīvei? Dāvids saka, „ja ir gans, tad ir drošība”. Jo mēs neesam tajā līmenī, kur var iespaidot apstākļus un notikumus. Gans ir tajā līmenī. Viņš var iespaidot visu, kas notiek. Kuram ir gans, tas ir drošībā. Kam ir Dievs, Kristus, tas ir drošībā. Drošība ir tā augsne, kurā izaug mūsu dzīves vērtīgākās daļas.

„Jebšu es arī staigāju tumšā ielejā, taču ļaunuma nebīstos, jo Tu esi pie manis, **Tava gana vēzda un Tavs gana zizlis mani iepriecina.**” Koks, kurš iepriecina. Gana rokā atrodas koks, kas ir man par prieku. Kā koks var iepriecināt?

Šie koki esot bijuši divi instrumenti. Viens, kura vārds atvasināts no saknes „sist”, varētu sacīt – sitamais. Vidēja garuma, viens gals šaurāks, otrs resnāks, varbūt līdzīgs beisbola nūjai, – tas ganam esot bijis kā sitamais. Ganam bija jāspēj stāties pretī lācim, lauvai un vilkam, lai vēlāk visas uzticētās aitas atdotu īpašniekam. Par katru viņam bija jāatbild. Kad gans nāk pretī ar tādu beisbola nūju, tad jābūt lielai ticībai, lai sacītu: „Tas mani iepriecina, ka tu tā nāc pie manis.”

Bija vēl otrs instruments, atvasināts no vārda „sakne”, izskatījās it kā no zemes izrauts koks, kam ir taisns gabals un tad izlocīts saknes līkums. Katram no šiem instrumentiem esot bijusi sava nozīme.

Kā tos lietoja? Sitamais – tuvciņai pret plēsīgiem zvēriem. Vai tas iepriecina, ka zinām – mums ir Dievs, kurš aizsargā no uzbrucējiem. Mēs neesam pakļauti visiem, kas garām staigā. Mēs varam teikt: „Labais Gans, sargi mani!” Jo zinām, ka Viņam ir, ar ko pasargāt.

Vēl cita nozīme – kad vajadzēja ganāmpulka uzmanību pievērst ganam, tad viņš sita ar to pa zemi. Dunoņa, kas radās augsnē, lika avīm pagriezties uz gana pusi, jo tad kaut kas sekos. Un mēs, kad zeme iedunas zem kājām, paceļam galvu un sakām: „Dievs, kas notiek, kas mainās, uz ko man jābūt uzmanīgam? Vai Tu gribi ko teikt? Vai mēs iesim kur citur? Vai kaut kas ir jāmaina?”

Lai aizsniegtu kādu aizejošu aitu, gans esot aizmetis šo sitamo blakus aintai, ar to izbiedējot viņu neceļā. Vai tas nav iepriecinājums, ka zinām, – ja arī kaut kur paklīdīsim, Labais Gans mums nometīs blakus kaut ko smagu, liks mums satrūkties un teikt: „Kaut kas nav īsti. Ko es neizdarīju tā, kā vajag?” Labi, ka Labajam Ganam rokās ir sitamais. Ne sāpināšanai, bet iepriecai.

Bet vēl ganam bija otrs instruments, garais spieķis. Kāda tam nozīme? Pirmā – gans nedrīkst gulēt. Viņš nes atbildību par avīm.

Un tā viņš mazliet ieplēš kājas, noliek priekšā spieķi, uzliek tur zodu un kā atpūšoties vienmēr patur acis ganāmpulku. Mūsu Gans neguļ. Viņš it kā stāv malā, bet vienmēr vēro. Viņš redz, kas notiek. Vai tā nav iepriecina, ka varam vienmēr iet pie Labā Gana un zināt – Viņš nav aizmidzis, Viņš neguļ, Viņš vēro, Viņš zina. Mēs esam drošā teritorijā.

Un protams, tas bija kā pagarināta roka. To, ko nevar aizsniegt ar roku, var aizsniegt ar šo garo kātu. Kādreiz pietiek piedauzīt kādai avij, kura ir pārāk tuvu bezdībenim, – tu esi pārāk aizrāvusies ar kaut ko. Tas nav sitiens, kas salauž kaulus, tas ir pieskāriens, kas liek attāpties. Mūsu Labajam Ganam ir pagarinātā roka, – varbūt tie ir kādi cilvēki, notikumi, apstākļi, ar kuriem Viņš piedauza un saka: „Tu pārāk tuvu esi piegājis kādiem grēkiem, kārbām, laika tērēšanai, naudas izšķiešanai, iegribām, – nevajag, pietiek tev.” Cik labi, ka mūsu Ganam ir šī pagarinātā roka.

Vēl – kad piedzimst mazi jēriņi, tad ar šo zizli piebiksta jēriņu pie aitas, pie ēdiena. Viņš rūpējās, lai jaunpiedzimušais pieaug.

Mēs zinām, ka ir kādas bedres, kādas aizas, kur arī kāds iekrīt. Cik labi, ka Gans var noliekties un izvilkēt iekritušo.

Dāvids grib mums sacīt: „Ja jums ir Labais Gans, tad ejiet droši, neejiet nedrošiem soļiem.” Ej droši, Gans tevi uzrauga. Dzīvo droši, dzīvo ar prieku, dzīvo ar pārliecību, dzīvo ar aizrautību, dzīvo ar enerģiju, izdomu, – tev ir Gans, kas par tevi rūpējas. Vienmēr uzmani, kas notiek. Tādēļ šis ir ļoti iedrošinošs psalms. Ja mēs ieraugām, ka Labā Gana rokās ir divi koki, tad mēs sakām: „Es gribu būt tur. Tā ir droša vide. Es esmu drošībā. Kas man var notikt? Man ir Labais Gans.”

Mūsu Labais Gans ir Jēzus Kristus. Vai Viņam arī ir koks, kas mani iepriecina? Nevienā attēlā neesmu redzējis, ka Jēzus staigātu ar koku, tomēr Jēzus Kristus mums saistās ar koku, ar diviem kokiem – vertikālo un horizontālo. Zemes koks, kur nevar iztikt bez sišanas, bez varas un spēka, un vertikālais, kas savieno mūsu dzīvi ar mums neiespējamo. Tas koks, kas tika celts Golgātas kalnā, nemaz nezinot, ka, krustojot šos divus balķus, veidojas zīme, kas raksturo Jēzu Kristu šeit un mūžībā, – tas ir koks, kas mūs iepriecina.

Iepriecina, jo mūs dzīves smagums caur Viņu kļūst panesams. Iepriecina, jo ir grēku piedošana un miers. Iepriecina, jo Kristus krusts ir tukšs, – Viņš ir augšāmcēlies, dzīvs, piedzīvojams. Un kamēr mana Labā Gana rokās ir divi koki, es esmu drošībā.

Tu klāj man galdu, mani ienaidniekiem redzot

ANDRIS BITE
LIEPĀJAS CIĀNAS
DRAUDZES MĀCĪTĀJS

PSALMS 23:5A

Psalma autora Dāvida dzīve ir bijusi kā aizraujošs romāns. Ja sāk uzmanīgi lasīt Samuēla grāmatas, no tām nevar atrauties. Šeit ir viss: vienkārša puīša ceļš līdz ķēniņa amatam, uzvaras, zaudējumi, kļūdas, kļūdu labošana, prieks, nožēla, skumjas, draudzība, mīlestība, naidis, intrigas, karš, miers, bet cauri visam – mīlestība uz Dievu un Viņa gribas meklēšana.

Nav brīnums, ka pie šādas dzīves ir daudz draugu un daudz ienaidnieku. Dāvids savā psalmā raksta, ka viss notiek, ienaidniekiem redzot. Pats Dāvids par saviem ienaidniekiem nosauc filistiešus un apkārtējās tautas, ar kurām viņš karoja.

Bet tas vēl nav viss. Bībele mums atklāj, ka Dāvidu ienīda arī ķēniņš Sauls un Mihala. Ja par filistiešiem viss ir skaidrs, tad šie divi prasa dziļāku paskaidrojumu.

Sauls bija ticīgs cilvēks, taču kādā brīdī nepaklausīja Dievam. Šī nepaklausība izpaudās, pažēlojot ķēniņu Agagu un saudzējot viņa īpašumu. Ar vienu kāju ticībā, ar otru – humānismā. Pie tam – savtīgā humānismā. Pasaudzēts tika tas, kas bija noderīgs pašam Saulam. Nederīgais tika iznīcināts. Šodien mums apkārt ir daudz tādu *saulu*. “Es jau dieviņam ticu, bet...”

Teodoram Bērziņam 88 gadi

ANDRIS JŪRMALIS

PILTENES DRAUDZES MĀCĪTĀJS
GARĪDZNIEKU BRĀLĪBAS
ZIEMEĻKURZEMES REĢIONA PĀRRAUGS

Saulainajā 12. jūnijā svētdienā ievērojami lielāks ļaužu pulks nekā ierasti bija pulcējušies Sakas baptistu dievnāmā. Šoreiz vairāk vietējo, un pārstāvji no Aizputes, Pāvilostas, Rīgas un Piltenes baptistu draudzēm, arī no Pāvilostas Vasarsvētku draudzes ieradusies sveikt mācītāju Teodoru Bērziņu 88 gadu jubilejā. Daudz labu vārdu ar pateicību Dievam un uzticīgajam kalpam, izskan dziesmas, dzejas, un mācītāja meita Solvita pārņēma ar mīlestību dāvātos ziedus.

Ar prieku vadīju dievkalpojumu, kurā tik daudziem bija vēlšanās dot godu Dievam, gan paceļot balsis vienotai lūgšanai, gan dziedot Sakas baptistu vai Vasarsvētku draudzes ansambļos, gan muzicējot ar trombonu un ģitāru. Svētrunā klātesošos uzrunāja bīskapa vietnieks Edgars Godiņš, pamācot un iedrošinot lūgšanas sacīt no sirds, saklausot, par ko Dievs katram liek iestāties; lūgt ticībā un būt lūgšanās pastāvīgiem.

Šķīta, ka ir pietiekams iemesls skaistu svētku svinēšanai, taču mūsu Kungam labpatika savu draudzi iepriecināt vēl vairāk. Mums vēl baudot svētku mielastu un esot nesteidzīgā sadraudzībā, kāds jauns cilvēks apliecināja, ka šodien viņš ir nožēlojis grēkus Dieva priekšā un uzticējies Jēzum kā savam Glābējam. Aizkustinoši, ka klātesošie, saprotot notikuma nopietnību, nolieca galvas, pateicās Glābējam Jēzum Kristum un aizlūdza par jauno ticības brāli. Skaists apliecinājums no Dieva, ka Viņa valstība pastāv, Kristū ir glābšana, un šodien ir žēlastības laiks.

Braucot gar jūras piekrasti, iesaku apciemot Sakas draudzīti – uzturēt dievnams, skaista ainava ap to, krāšņu ziedu dobe – šai vietā ir kalpojoši uzticami ļaudis, kuri gan tiešā, gan pārnestā nozīmē mīl kopt Draudzes dāru.

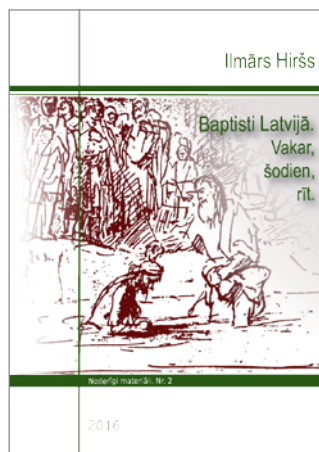
Mihala bija viena no Dāvida sievām, Saula meita. Kāpēc viņa ienīda Dāvidu? Viņai vienkārši nepatika Dāvida pielūgsmes un prieka izpausmes veids. Rakstu vietu, kur tas teikts, ir vērts citēt pilnībā: “Un Dāvids dejoja no visas savas sirds Tā Kunga priekšā, un Dāvids bija apjozts tikai ar līnu efodu. Tā Dāvids un viss Israēla nams pārveda kalnup Tā Kunga šķirstu ar gaviļiem un taures skaņām. Un notika, kad Tā Kunga šķirstu nesa iekšā Dāvida pilsētā, tad Mihala, Saula meita, bija izliekusies pa logu un skatījās. Kad viņa ieraudzīja ķēniņu Dāvidu lēkājām un dejas solī Tā Kunga priekšā dejojām, viņa to nonicināja un ienīda savā sirdī. Un tie ienesa Tā Kunga šķirstu un to nolika savā vietā telts vidū, ko Dāvids bija tam uzcelis, un Dāvids upurēja dedzināmos upurus un kaujamās pateicības upurus Tā Kunga priekšā. Kad Dāvids savus dedzināmos upurus un kaujamās pateicības upurus bija beidzis upurēt, tad viņš svētīja tautu Tā Kunga Cebaota Vārdā. Un viņš lika izdalīt visai tautai, visai Israēla draudzei, gan vīriem, gan sievietēm, ikkatram pa maizei, pa gabalam gaļas un pa rozīņu rausim. Un tad visa tauta atgriezās ikviens savās mājās. Kad arī Dāvids atgriezās, lai sveicinātu savu namu, tad Mihala, Saula meita, iznāca Dāvidam pretī un teica: “Cik cienījami gan ir izturējies šodien Israēla ķēniņš, kad viņš bija gandrīz pilnīgi atsedzies savu pavalstnieku kalpoņu acu priekšā, kā to parasti dara tikai nelietīgi vīri!”” (2. Samuēla 6:14-20)

Naid radās, jo Mihala nesaprata Dāvidu. Daudzi no Dāvida ģimenes viņu nesaprata. Nesaprata arī tuvākie kalpotāji. Virspavēlnieks Joābs nesaprata, kā gan Dāvids var raudāt par Absalomu, ja viņš ir viņu krituši Dāvida vīri. Jāraud taču bija par viņiem!

Es nedomāju, ka kādi mūs ļoti ienīst, mūsdienās tam vienkārši nav laika. Nesaprot? Tas gan. Nesaprot dažādas kalpošanas, nesaprot prieka izpausmes. Kāda bija Dāvida attieksme pret saviem ģimenes locekļiem, kuri viņu nesaprata? Es šeit jautāju par jūtām. Dāvids viņus mīlēja, mīlēja no visas sirds. Bet Dievam viņš kalpoja, kā vien prata, neskatīdamies uz savu radnieku, tuvāko draugu un citu domām. Kalpoja no sirds. Sirds stāvoklis – tā bija Dāvida kvalifikācija. “Bet Tas Kungs sacīja Samuēlam: “Neskaties uz viņa ārējo izskatu, nedz uz viņa garumu, nedz uz viņa augumu: viņu Es neesmu izraudzījis, jo Dievs neskatās tā, kā redz cilvēki; cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet Tas Kungs uzlūko sirdi.”” (1. Samuēla 16:7) Cilvēcīgi raugoties, Dāvidu bija par ko ienīst. Daudzas lietas savā dedzībā viņš izdarīja aplam. Taču viņš centās. Tā arī mums būtu jācenšas, nebaidoties no kļūdām, nebaidoties no tā, ko cilvēki teiks. Censties no sirds. Tas ir – par pamatu ņemot mīlestību pret Dievu. Vai būs kļūdas? Jā. Vai būs neveiksmes? Jā. Templi galu galā uzceļ cits, kā Dāvida gadījumā – viņa dēls Sālamans? Varbūt. Bet Dievs nesagaida no Tevis veiksmi vai neveiksmi, pareizību vai nepareizību. Viņš grib redzēt mīlošu sirdi! Tikai mīlot Dievu, mēs varam, Jāņa Kristītāja vārdiem runājot, būt Līgavaiņa draugi, kuru, tas ir – mūsu, prieks ir pilnīgs. Sirds, kura mīl Dievu, Viņam ir dārga. Dāvids, kurš visu mūžu ik pa laikam *savārija kādas ziepes*, bija Dievam dārgs!

Dievam nodota sirds, Dievu mīloša sirds – uz to mums jātiecas. Dievu var iemīlēt, iepazīstot Viņu. Nepazīstot Viņu, mums rodas kāds priekšstats par Dievu, un mēs mīlam šo priekšstatu. Un tad nav jābrīnās, ka mūsu dzīvēs daudz kā trūkst, it sevišķi patiesa prieka un spējas mīlēt ienaidniekus. Dievs ir atklājies Jēzū Kristū. Meklēsim Viņu! Meklēsim caur Bībeli, meklēsim caur patiesu lūgšanu Garā, atvērsim sirdi Viņam! Viņš klās Tev galdu, visiem redzot.

Jaunākās Prof. Ilmāra Hirša brošūras

Atskats uz Kongresu

Oklahomas Baptistu savienības vadītājs Antonijs Džordans pasniedz Oklahomas karogu bīskapam Pēterim Sproģim

Pateicība par mūža ieguldījumu Elzai Rozei

Šis LBDS kongress man paliks atmiņā ar vairākām lietām, par kurām domājot, vērtēju to, ko daru.

Pirmkārt, pateicība par Mūža ieguldījumu Elzai Rozei. Arī man ir bijusi iespēja kādās lietās darboties kopā ar Elzu, vienmēr pazemīgu, pilnu mīlestības un iedrošinājuma. Vai es tā varu, vienkārši iet un darīt to, ko Dievs no manis sagaida, – mīlēt cilvēkus, mīlēt to, ko daru, un tā liecināt un pagodināt Dievu?

Otrais, pieminot Mūžībā aizgājušos draudžu darbiniekus, uzrunāja vārdi – „šeit Viņš ir ar mums, Mūžībā mēs būsim ar Viņu.” Precīzi – šajā dzīvē Dievs mūs uzrunā, sniedz pestīšanu, stiprina ar savu klātbūtni, bet Mūžībā mēs vienkārši būsim ar Viņu. Šī doma stiprina un lielksmo.

Trešā atziņa, novērtēt to spēku, kas mīt dažādībā, un izmantot to vienam mērķim. Saskatīt otrā to vērtīgo, to atšķirīgo, kas papildina mani, un kopā to lietot, lai aizsniegtu arvien vairāk cilvēku ar Evaņģēlija vēsti.

Ceturtkārt, Dievs ieliek redzējumu vadītāju sirdīs un lieto vadītājus, lai to piepildītu. Kāda ir mana attieksme pret vadītājiem, vai es uzticos un atbalstu viņus, vai esmu tā, kura ir gatava pastāvēt maliņā un noraudzīties, kas sanāks.

Prieks bija satikt brāļus un māsas no visas Latvijas, tas vienmēr ir patīkami – sajūties kā mazai daļai no kaut kā liela.

Paldies Talsu draudzes jauniešiem par muzikālo sniegumu. Skaisti un, gribas teikt, – gaumīgi. Paldies ikvienam, kurš ieguldīja darbu un laiku, lai viss Kongresā būtu noorganizēts un darbotos. Paldies LBDS izpilddirektorei Žannai, vienmēr smaidošajai Kancelejas vadītājai Agnesei un visiem tiem, kuri esat tik dažādi, bet darījāt vienu darbu; paldies vadītājiem, ka spējat saskatīt un savā redzējumā vadīt citus – pazemīgi, pacietīgi un ar lielu mīlestību.

Jāņa Rīsa sastādītās grāmatas "Latviešu baptistu draudžu izcelšanās un viņu tālākā attīstība" (1913) atjaunotā izdevuma prezentācija

LBDS jauno garīdznieku sveikšana

LBDS INFORMĒ

Kongresu apmeklēja 299 dalībnieki (205 – delegāti, 94 – viesi) no 72 draudzēm.

Kongresā tika prezentēts Jāņa Rīsa sastādītās grāmatas „Latviešu baptistu draudžu izcelšanās un viņu tālākā attīstība” (1913) atjaunotais izdevums.

Tika sveikti jaunie garīdznieki: mācītājs Mārcis Ziverts (Priekules baptistu draudze); sludinātāji: Andrejs Sergejevs (Brocēnu baptistu draudze), Vitālijs Petrenko (Rīgas Misioneres baptistu draudze), Aleksandrs Zvirids (Rīgas Misioneres baptistu draudze), Zigmārs Atvars (Nacionālie bruņotie spēki), Raivis Deksnis (Tūkuma baptistu draudze), Vasilij Gredasovs (Betānijas baptistu draudze), Jānis Bulis (Mērsraga baptistu draudze), Toms Bermaks (Liepājas baptistu Pāvila draudze).

Jaunās un atjaunotās draudzes: Rīgas Jaunā Evaņģēliskā draudze, Rīgas Internacionālā baptistu draudze, Tilžas draudze.

Ievēlētie Padomes locekļi: Edgars Godiņš, Kaspars Šterns, Viktors Abramovs, Kārlis Kārkliņš.

Revīzijas komisija: Andris Drēska, Elga Gailīte, Edgars Lapiņš, Kristīne Kanska, Gunvaldis Vēsmiņš.

Nominācijas komisija: Ainars Ginters, Līvija Godiņa, Miervaldis Lindmanis, Raimonds Locs, Ainars Purmalis, Igors Rautmanis, Mārtiņš Rijnieks.

Bīskapa Pēteru Sproģu uzrunas Kongresā video ieraksts LBDS mājas lapā www.lbds.lv

Muzikāli dramatisks vēstījums "Baptisti"

Lai kristieši sadodas rokās un sadarbojas

ANTONIJS DŽORDANS
OKLAHOMAS BAPTISTU
SAVIENĪBAS VADĪTĀJS

Svētruna LBDS Kongresā

Es aicinu jūs atvērt Bībelē Nehemijas grāmatas 1. nodaļu. Man ir tā priekšrocība runāt ar jums kā ar Baptistu savienības vadītājiem, lai gan daži no jums teiks –

es neesmu nekāds vadītājs. Patiesībā cilvēki, kas ierodas Kongresā, ir vadītāji. Jūs esat tie, kas kaut ko maina draudžu dzīvē, un visiem kopā jums ir spēja kaut ko ietekmēt, kaut ko mainīt Latvijā. Un šodien es ar jums runāšu kā ar vadītājiem. Dažu minūšu laikā es jūs centīšos izaicināt, lai jūs piecelaties no tās vietas, kur esat, lai jūs varat piecelties un iet uz priekšu pretī Kristus aicinājumam. Jūs droši vien domājat, kāpēc Oklahomas baptisti ir pievienojušies Latvijas baptistiem? Tāpēc, ka no jūsu bīskapa esam dzirdējuši to lielisko redzējumu, ko Dievs vēlas darīt Latvijā. Un mēs vēlamies kaut ko lielā mērā mainīt un nest evaņģēliju šajā vietā. Bet katram redzējumam pienāk laiks, kad tam ir jāizaudzē kājas, un tas ir tas, par ko es vēlos šodien runāt ar jums.

Nehemijas grāmatas 1. nodaļa

1 Nehemijas, Hahaljas dēla, vārdi. Tas notika ķēniņa Artakserksa valdīšanas divdesmitā gada kisleva mēnesī, kad es biju Sūsas pilī un

2 kad atnāca Hananijs, viens no maniem brāļiem, kopā ar kādiem vīriem no Jūdas; es tad prasīju viņiem par jūdiem, kas bija atlikušie un atgriezušies no izsūtījuma, un par Jeruzālemi.

3 Un viņi man sacīja: "Pāri palikušie, tie, kas atgriezušies no izsūtījuma tanī zemē, ir lielā nelaimē un kaunā; Jeruzālemes mūri ir noplēsti, tās vārti ir sadedzināti ugunī."

4 Kad es dzirdēju šos vārdus, es sēdēju un raudāju, un sēroju vairākas dienas; es arī nemitējos gavēt un griezties ar savām lūgšanām pie Debesu Dieva.

5 Un es sacīju: "Ak, Kungs, Debesu Dievs, lielais un bijājamais Dievs, kas sargā derību un parāda žēlastību tiem, kuri mīl Tevi un pilda Tavas pavēles,

6 lai Tava auss kļūst uzmanīga un Tavas acis atvērtas, lai dzirdētu Sava kalpa lūgšanu, ar kādu es tagad griežos pie

Tevis dienu un nakti par Israēla bērniem, Taviem kalpiem, izsūdzēdams Israēla bērnu grēkus, ko mēs esam grēkojuši pret Tevi. Arī es un mana tēva dzimtas, mēs esam grēkojuši.

7 Mēs esam rikojušies ļoti nekrietni pret Tevi, jo neesam turējuši Tavas pavēles, likumus un tiesas, ko Tu esi pavēlējis Savam kalpam Mozum.

8 Atceries jel vārdu, ko Tu pavēlēji Savam kalpam Mozum, sacīdams: ja jūs kļūsiat neuzticīgi, Es jūs izkaisīšu starp tautām; 9 bet, ja jūs atgriezīsieties pie Manis un turēsīt Manas pavēles, un izpildīsīt tās, tad, kaut arī no jūsu vidus izdzītie būtu debess galā, tomēr Es viņus sapulcināšu no turienes un atvedīšu viņus uz to vietu, ko esmu izvēlējis, lai tur liktu dzīvot Savam Vārdam!

10 Tie taču ir Tavi kalpi un Tava tauta, kuru Tu esi atbrīvojis ar Savu lielo spēku un Savu stipro roku!

11 Ak, Kungs, lai jel Tava auss kļūst uzmanīga uz Tava kalpa lūgšanu, kam ir prieks būties Tavu Vārdu, un dod jel panākumus Tavam kalpam šodien un piešķir viņam labvēlību tā vīra priekšā!" Es tad biju dzērienu devējs ķēniņam.

Kad Dievs vēlas darīt kādu lielu darbu, Viņš ieliek redzējumu vadītāju sirdīs un šis redzējums ir pamatā misijai, kas tiek ielikta cilvēku sirdīs un kas nes Dievam godu un cieņu. Dievs lieto vadītājus, lai šis redzējums kļūtu dzīvs. Un es ticu, ka viņš vēlas lietot vadītājus, kas piepilda šo redzējumu un kas nesīs Dievam lielu godu. Es esmu izvēlējis kā piemēru Nehemiju. Kad mēs lasām Nehemijas grāmatu, mēs iegūstam daudzas liecības, kas var palīdzēt mums sasniegt lielas lietas. Vairāk uzzinot par Latviju, mana sirds ir uzrunāta par to, ko Dievs vēlas darīt šajā lieliskajā zemē. Esmu pārliecināts, ka Dievs vēlas, lai šī tauta pievēršas Jēzum Kristum kā Kungam un vēlas viņam sekot. Un šim redzējumam ir jāpiedzimst jūsu sirdīs un manējā, jo arī es jums vēlos nostāties līdzās un iet kopā ar jums.

Es vēlos dalīties ar jums dažās domās, kas palīdzēs domāt par mūsu redzējumu, par mūsu misiju. Es ceru, ka tas mums palīdzēs kļūt par efektīvākiem vadītājiem Kristus lietā.

Efektīvi vadītāji pamana to, ko citi cilvēki nepamana.

Kad Nehemijas brāji atgriezās, viņi stāstīja par to, ko redzēja Jeruzālemē. Šis redzējums, ko viņi rādīja Nehemijam, aizskāra viņa sirdi. Bet, kas mani pārsteidza visvairāk, – tas, ka Jeruzālemes iedzīvotāji

neredzēja to, ko redzēja Nehemija. Patiesībā Bībelē ir rakstīts, ka šie cilvēki dzīvoja lielās problēmās un gandrīz vai neželastībā, bet viņi bija pieraduši pie tā. Tas bija kļuvis par viņu dzīves veidu. Ja kāds viņiem pajautātu par to, viņi teiktu: „Mēs dzīvojam Jeruzālemē, tā ir problemātiska vieta.” Viņi neredzēja atšķirību starp to, kā viņi dzīvoja, un to, kā Dievs vēlējas, lai viņi dzīvotu. Šī bija Dieva pilsēta, šī bija tā vieta, kur Dieva Vārds mājā. Un tagad šī vieta ir drupās, mūri ir sabrukuši un vārti ir sadedzināti. Viņi uzskatīja, ka tā vienkārši ir, bet Nehemija tā nedomāja. Kad Nehemija dzirdēja, kādā stāvoklī dzīvo Dieva tauta, kad viņš dzirdēja par to, kā dzīvo Jeruzālemes iedzīvotāji, Nehemiju pilnībā pārņēma doma, ka Dievs to tā nav nodomājis. Nehemija spēja redzēt tālāk par sabrukušajiem mūriem un sadedzinātajiem vārtiem. Viņš visu redzēja daudz dziļākā garīgā līmenī. Dievs vēlējas, lai Jeruzāleme no jauna kļūst par godības pilnu vietu. Vietu, kur Viņa izcilais Vārds var atkal valdīt, kur Dieva tauta atkal pielūgtu Viņu, nestu Viņam godu, bet Dieva cilvēki nespēja to redzēt. Viņi katru dienu dzīvoja, kā pieraduši, darot to, ko allaž darījuši, ciešot to, ko vienmēr cieta, viņi neredzēja redzējumu nākotnē.

Man ir jautājums, ko Dievs redz, kad skatās uz Latviju? Ko Viņš redz, kad skatās uz jūsu draudzi? Ko viņš redz, kad skatās tavā sirdī? Es no visas sirds ticu, ka Dievs vēlas tikt pagodināts visā Latvijā. Viņa vēlme ir, lai baptistu draudzes ir dzīvas un tajās mājotu spēcīgs Kristus gars. Un lai visās Latvijas pilsētās Kristus vārds tiek pagodināts. Es domāju, ka Viņš skatās uz mums šodien, Viņš redz skaistu zemi un skaistu tautu, bet viņš redz, ka mēs dzīvojam tā, kā pieraduši, un ka mēs nevēlamies aizsniegt cilvēkus ar evaņģēlija vēsti. Kaut arī Dievs redz brīnišķīgu tautu visā šajā zemē, Viņš redz arī tautu, kas nepielūd Viņu, kas nedod Viņam godu. Bet, es ticu, ka Dievs vēlas, lai jūs kā vadītāji redzat Dieva redzējumu savai tautai - Viņa redzējumu jūsu pilsētā, jūsu draudzē. Visam nav jāizskatās vienādi. Man ir sirmi mati, ja ievērojāt, – tas nozīmē, ka esmu vecs. Un mans redzējums Oklahomā un šeit ir ļoti vienkāršs. Mēs darīsim visu, ko spēsim, lai vestu cilvēkus pie ticības Kristum, lai darītu visu, kas nepieciešams, lai cilvēki dzirdētu evaņģēliju un pievērstos mūsu brīnišķīgajam Glābējam. Es ticu, ka Dievs mūs aicina kā vadītājus ne tikai, lai skatītos uz lietām kā parasti, bet gan redzēt lietas, kā Dievs tās vēlas redzēt.

Jo efektīvi vadītāji redz lietas savādāk, nekā parasti tas ir bijis. Bet viņi redz lietas, kā Dievs tās vēlas redzēt nākotnē. Es ticu, ka Dievs jums ir devis lielisku nākotni. Jau gandrīz 25 gadus jūs esat brīva zeme. Un tagad ir pienācis laiks izmantot šo brīvību. Un nest evaņģēliju katrā pilsētā, katrā ciemā šai tautai. Jebkurš redzējums, kurš ir mazāks par to, nav pietiekami liels baptistiem.

Efektīvi vadītāji jūt to, ko citi cilvēki nejut.

Bībele ļoti skaidri runā par to, ko Nehemija sajuta. Kad viņš saņēma ziņu par Jeruzālemi un dzirdēja par to nežēlastību, kurā cilvēki bija krituši, viņš raudāja, sēroja dienām, viņš gavēja. Tas, starp citu, noteikti nozīmē, ka viņš nebija baptists, jo mēs vairāk sadraudzībā kopā ēdam, vai ne? Nehemiju pilnīgi savā varā paņēma tas, ko viņš redzēja, viņa sirds bija salauzta, jo viņš redzēja, kādā stāvoklī dzīvo Dieva tauta un šī izcilā pilsēta, kas bija uzcelta Dievam par godu. Ko tu jūti, kad domā par Latviju? Ko tu jūti, kad skaties uz savu pilsētu, kur lielākais vairums cilvēku nepazīst Jēzu Kristu kā savu Kungu? Vai tu, kā vadītājs, dienām esi sērojis un lūdzis par stāvokli, kādā ir tava pilsēta? Vai varbūt tas ir vēl personīgāk? Kad tu skaties uz savu draudzi, tu redzi, ka cilvēki neseko Dievam, – vai tava sirds ir salauzta par to? Kad cilvēki sanāk kopā, lai pielūgtu, nav dzīvības, nav prieka Kristū. Vai tava sirds ir bijusi tik salauzta par savu pilsētu, ka tu esi raudājis, sērojis un gavējis? Man tas atgādina to, ko Jēzus darīja, kad viņš skatījās uz Jeruzālemi. Atcerieties, kad Jēzus Eļļas kalnā skatījās uz Jeruzālemi, Viņš raudāja un teica: „Jeruzāleme, Jeruzāleme, tik ļoti esmu ilgojies nākt pie tevis, bet tagad, kad nāku pie tevis, tu esi atteikusies.” Ko tas mainītu mūsu draudzēs, ja mūsu vadītāju sirdis būtu salauztas par to, ko mēs redzam. Reizēm mums liekas, ka būt salauztiem, raudāt, sērot par savu pilsētu, – tas padara mūs depresīvus un noskumušus. Bet tas notiek tikai tad, ja tas notiek mentāli un fiziski. Bet tad, kad jūs esat savā garā noskumuši par savu pilsētu vai draudzi, tad tā ir kā prelūdijs tam, ka Dievs vēlas mainīt un darīt ko jaunu. Dievs nelauž mūsu sirdis par mūsu pilsētu tāpēc, lai iemestu mūs kādā bedrē. Viņš liek mums noskumt, lai mēs paceļam acis un paskatāmies Viņa sejā un lai mēs ieraugām Viņu. Kad Nehemija skatījās uz Jeruzālemes pilsētu, viņš lūdza, un viņa lūgšanas sākās ar spēcīgiem vārdiem. 4. pantā šajā tekstā teikts: Kad viņš dzirdēja šos vārdus, viņš apsēdās un lūdza Debesu Dievu. 5. pantā ir viņa vārdi: Ak, Kungs, debesu Dievs, lielais un bijājamais Dievs, kas uztur žēlastību tiem, kas Tevi mīl un tur Tavus baušļus, uzklausi sava kalpa lūgšanu, kuru es lūdzu dienu un nakti Tavā priekšā. Kad Nehemija nāca

pie Dieva ar salauztu sirdi, viņš nebija vienkārši salauzts, viņš bija pārņemts ar milzīgu ticību. Kad viņš ieskatījās Dieva sejā, viņš redzēja Dievu, kurš valda debesis, kurš ir majestātisks, pilns ar godību un spēku. Un Nehemija zināja, ka vienīgā atbilde uz situāciju Jeruzālemē ir tā, ka viņš liks visu savu ticību uz visuvareno Dievu, kurš spēj darīt varenas un spēcīgas lietas. Mums kā baptistiem ir jābūt cilvēkiem, kuriem ir liela ticība vienam lielam Dievam. Mums ir jātic, ka Viņš tiešām var kaut ko darīt mūsu draudzē sev par godu. Un ka Viņš var darīt varenas lietas mūsu pilsētā, mūsu ciemā. Un ka Dievs var likt Svētajam Garam darboties Latvijā. Vai jūs tam ticat? Vai jūs ticat, ka Dievs var likt augšāmcelties jūsu draudzei un dot spēku jūsu draudzei? Dievs vēlas nest Savu godu jūsu draudzei. Un viņš vēlas būt jūsu draudzes centrā. Vai jūs liksiet visu ticību uz Viņu? Viņš ir Visuma visuvarenais Dievs. Un šis izcilais Dievs ar Vārdu spēj radīt pasauli. Tad Viņš to var darīt arī caur baptistu draudzēm. Es patiešām ticu, ka efektīvi vadītāji jūt to, ko citi cilvēki nejut. Un efektīvi vadītāji dara to, ko citi negrib darīt. Nehemija skatījās uz šo situāciju un zināja, ka bez Dieva viņš viens neko padarīt nespēs. Viņš viens pats nekad nespētu atjaunot Jeruzālemes mūrus un vārtus. Viņš nevarēja to izdarīt tikai ar savu ģimeni. Nehemijam vajadzēja visu cilvēku palīdzību, kas dzīvoja Jeruzālemē un tās apkārtnē. Tas nebija darbs tikai vadītājam, bet darbs visai Dieva tautai. Reizēm mēs kā vadītāji uzskatām, ka viss atkarīgs tikai no mums, bet tā tas nav. Vienīgais, ko mums vajag zināt, – mums ir jābūt atkarīgiem no Dieva. Oklahomā ir kāda frāze, ko mēs lietojam baptistu vidū: ”Mēs ticam, ka mēs vairāk varēsim visi kopā, nekā pa vienam.” Liels spēks ir tajā, ka esam gatavi strādāt kopā, ka mēs sadarbojamies, ka mēs esam vienoti – mēs visi kopā varam ko mainīt. Mēs varam redzēt, ka daudzi nāk pie ticības Jēzum Kristum, ka visa tauta pievēršas Glābējam. Un jūs varbūt domājat, ka es esmu tāds sapņotājs amerikānis. Nē, tā tas nav, es esmu Dieva cilvēks, kurš tic varenam Dievam, kurš tic, ka Jēzus Kristus evaņģēlijs ir spēcīgs. Ja mēs strādājam kopā, mēs varam darīt lielas lietas Dieva godam. Un ko šis izcilais vadītājs darīja tādu, ko citi nedarītu? Viņš apvienoja tautu ar vienu mērķi. Viņi strādāja kopā. Un tas var būt kaut kas jauns baptistu vidū. Es nezinu, kā tas ir Latvijā, bet Oklahomā mēs esam tādi ļoti neatkarīgi cilvēki. Bet mēs esam gatavi iet kopā, strādāt kopā, jo mēs zinām, ka varēsim paveikt lielas lietas par godu Dievam. Un ir viena lieta, kas vieno vairāk, nekā visas citas, – tas ir Jēzus Kristus evaņģēlijs. Mēs ticam, ka Jēzus Kristus atnāca un ka Viņš nomira pie krusta, ka Viņš trešajā dienā augšāmcēlās un

ka Viņš devās Debesīs, un kādu dienu Viņš atgriezīsies. Un starp to laiku, kad Viņš tika paņemts Debesīs un kad Viņš atgriezīsies, ir mūsu laiks, kad mēs katram cilvēkam varam stāstīt par Jēzu. Varbūt mēs katrs savā draudzē spēlējam citu mūziku, mums ir atšķirīgi sludināšanas stili, mūsu kalpošanām ir dažādas atšķirības, bet ir vienojošs faktors, kura vārdā mēs esam gatavi sadarboties. Jo mēs ticam, ka vislabāk evaņģēliju nest Oklahomā ir tad, kad mēs varam sadoties rokās. Iebraukuši Latvijā, mēs gājām ekskursijā pa Rīgas centru, un mūsu gids izstāstīja kādu stāstu. Viņš teica, ka bija kāds laiks, kad Baltijas valstīs cilvēki bija sadevušies rokās no Lietuvas līdz pat Igaunijai, lai parādītu savu solidaritāti un vienotību, iestājoties pret komunismu un ticot brīvībai. Es gribētu, ka baptisti un citi evaņģēliskie kristieši sadodas rokās un sadarbojas. Viņus vieno Jēzus Kristus evaņģēlijs, lai viņi aptver ar savām rokām Latviju, lai nav nevienas pilsētas, kurā nav evaņģēlijs, lai katrā mazākā ciemā ir kāds, kas nes evaņģēliju.

Nehemija aicināja darbā visus cilvēkus.

Viņi stāvēja viens otram līdzās, viņi stāvēja plecu pie pleca. Katra ģimene cēla savu mūra fragmentu, un viņi cēla nākamo un nākamo fragmentu, un nākamo un nākamo. Tas ir tas, kas mums ir jādara. Draudze pie draudzes stāv līdzās viena otrai. Un mēs kā Oklahomas draudze vēlamies nākt un stāvēt jums līdzās, lai nestu evaņģēliju. Ir interesanti, ka bija 11 dažādas grupas, kuras bija iesaistījušās mūra veidošanā. Tur bija zeltkaļi, smaržu darinātāji, lauksaimnieki, tirgotāji, sievietes, un pat priesteri strādāja savām rokām. Un es varētu turpināt šo sarakstu. Bet tas, kas mums jāzina, ka katrs lietoja savus talantus, lai atjaunotu šo mūri.

Mīļie Latvijas baptisti, **jūsu lielākais spēks ir jūsu dažādība.** Dažādība, kas vienojas kopā vienotam mērķim. Mūsu draudzes izskatīsies atšķirīgi, mācītāji sludinās atšķirīgi, bet mēs būsim vienoti vienam evaņģēlijam. Un es jūs izaicinu, dodieties mājās uz savu draudzi un skatieties uz to ar Jēzus acīm. Un jūsu ciems lai ir kā pļava, kas gatava pļaujai, un tagad ir laiks ievākt ražu. Palieliet vienatnē ar Dievu, lai Viņš liek lielu nastu jums sirdī, kas netiek noņemta, kamēr jūs neesat gatavi rīkoties un tad darīt kaut ko. Un kā Latvijas baptisti **vienojieties visi kopā savā dažādībā**, un jūs vienos evaņģēlijs, kas domāts visām tautām. Un kad Jēzus Kristus atgriezīsies, būs liels cilvēku skaits no Latvijas, kas celsies kopā ar Viņu, un jūs mūžīgi slavēsiet Viņa godības vārdu. Lai Dievs jūs svētī! Un lai Viņš pagodinās jūsu vidū!

„Latvijas zilonis”

VIESI NO OKLAHOMAS IEPAZĪST BAPTISTU DRAUDZES UN LATVIJU

No 3. līdz 6. jūnijam Latvijas Baptistu draudžu savienība uzņēma ciemiņus – Oklahomas Baptistu draudžu sievietes kori, kopumā 140 delegātu sastāvā. 4. jūnijā viesu delegācija tika uzticēta LBDS

Sieviešu kalpošanas apvienībai. Zinot LBDS sadarbības plānus ar Oklahomas draudzēm un, pārdomājot iespēju, kā tik ierobežotā laikā pēc iespējas plašāk iepazīstināt viesus ar mūsu draudzēm un Latviju, man prātā nāca kāds stāsts: „Reiz trīs akli vīri nolēma doties iepazīt pasauli. Sastapuši ceļā ziloni, tie sāka to aptaustīt... Pirmais pieskārs tā sāniem un iesaucās: “O! Zilonis ir liela siena!”. Otrs, satvēris snuķi, iebilda: “Nē! Zilonis ir līdzīgs čūskai!” Trešais, satvēris asti, pasmaidījis teica: “Jūs, ko, draugi? Zilonis ir nekas vairāk par parastu striķi!””

Tāpēc šai dienai tika dots nosaukums „Latvijas zilonis”, ar mērķi iepazīt Latviju un LBDS draudzes pēc iespējas no dažādākām pusēm. Programmas ietvaros viesi apmeklēja gadatirgu Brīvdabas muzejā, bet pēcpusdienā nelielās grupās devās apciemot draudzes un bērnu namu.

Viesi ieradās Mateja baznīcā uz pusdienām, kur viņus sagaidīja draudžu pārstāvji. Pasākumā piedalījās 26 grupas no 20 draudzēm – Rīgā un Rīgas tuvumā. Piedalījās: Mateja, Āgenskalna, Vīlandes, Golgātas, Ogres Trīsvienības, Semināra, Siguldas, Līgatnes, Jelgavas, Misiones, Valdemārpils - Ārlavas, Bauskas, Cēsu, Valmieras, Jaunjelgavas, Saldus un Mazsalacas draudzes, jaunā Olaines draudze, topošā draudze “Pilsēta”, Misijas draudze Ropažos. Neliels ieskats no dažām draudzēm, kuras piedalījās viesu uzņemšanā.

Vairāk bildes par Oklahomas pārstāvju viesošanu Latvijā, skatīt www.lbds.lv.

RĪGAS VĪLANDES DRAUDZE

“Vai tas ir Tavs vīrs? Vai Jums ir bērni? Vai mēs neizjaucām Jūsu dienas plānus? Vai visi latvieši runā angļiski?” šie bija pirmie jautājumi, ko saņēmām 4. jūnija pusdienlaikā, savās mašīnās iesēdinot četrus amerikāņu seniorus – divas draudzenes un pāri, kas drīz svinēs 55 gadu kopdzīves jubileju. Izkāpjot pie baznīcas, neiztikām bez fotogrāfēšanās. Gan vedtālruņos, gan “ziepju trauciņos” tika dokumentēti šis moments. Tā kā Vīlandes baznīca atrodas skaistu māju ielenkumā, arī tās tika apjūsmotas un saglabātas fotoaparātu atmiņās.

Baznīcas telpās bija patīkami patverties no vēja, kas tajā dienā bija izdomājais izvēdināt Rīgu. Jaunajiem draugiem mūsu Vīlande šķita ļoti skaista. Viņi gribēja zināt gan par tās vēsturi, gan šodien – kādas ir draudzes

kalpošanas, cik vecs ir mācītājs, kādi ir sapņi nākotnei... Tas, ka amerikāņu draugi varētu nākotnē palīdzēt ar finansiālu atbalstu draudzes sapņu īstenošanai, mums bija zināms, bet, man par pārsteigumu, sarunās ar viņiem es sapratu, ka ir kas daudz vairāk – viņu pieredze, viņu idejas, viņu cilvēku resursi, kas labprāt brauktu palīgā, un viņu iedrošinājums sapņus īstenot! Pēc katra mūsu stāsta, viņi dalījās pieredzē, kā tas notiek pie viņiem. Apskatot mūsu kafejnīcas telpu, kas izrotāta avīzpapīra virtinēm, stikla pudelēs saliktām svecēm un kaltētiem augiem, sievietes atzina, ka “latvieši zina, kā skaisti izdekorēt telpas par maziem līdzekļiem”.

Pēc baznīcas apmeklējuma turpinājām savu ceļu uz *hruščovkas* dzīvokli Sarkandaugavā, kurā dzīvojam mēs ar vīru. Daļa no mums, piedzīvojuma vārdā, uz turieni devās ar tramvaju. Kā cienastu galdā cēlām gan kūciņas, gan Laimas konfektes, gan Ādažu čipsus, gan kvasu. Pie galda sarunas vairāk raisījās ap mūsu pašu dzīvēm. Amerikāņi pastāstīja par sevi, savām ģimenēm, bērniem un mazbērniem.

Atpakaļceļā uz viesnīcu iebraucām Brāļu kapos. Šis varenais komplekss varens šķita arī mūsu amerikāņu draugiem. Māte Latvija, kas noraugās uz saviem kritušajiem dēliem, Mūžīgā uguns, visi Latvijas novadi, visi kritušie puīši... Ceļā uz izeju tika izpētīti uzraksti uz kapu plāksnītēm. Mūsu grupas vienīgais amerikāņu vīrietis, pētot plāksnītes, jautāja: “Ko nozīmē vārds “Jānis”, kas uz tik daudzām plāksnītēm ir uzrakstīts?” Es atbildēju: “Tas ir mūsu populārākais vīriešu vārds. Tā kā angļiski Džons.” Viņš skumji pasmaidīja: “Tad viņu sauca tāpat kā mani.”

Spīējot nogurumam un vecumam, viņi tomēr spēja izstarot dzīvesprieku un mīlestību mūsu virzienā. Tiešām, kaut gan kopā pavadījām tikai četras stundas, gribas šos amerikāņus saukt par “mūsu jaunajiem draugiem”. Nojaušu, ka vēl ilgi gan mēs, gan viņi atcerēsimies viens otru, atgriežoties savās prāta un fotokameru atmiņās.

Undīne Vegnere

SALDUS DRAUDZE

Viena jauka sestdiena ir pagājusi, un piedzīvotais šajā dienā noteikti paliks atmiņā. Mūsu ģimenei kā Saldus draudzes pārstāvjiem bija prieks iepazīties un uzņemt savā pilsētā dziedošās dāmas Linda Cooper

un Charlene Clark. Ar prieku parādījām mūsu viesiņām draudzes telpas. Runājām par mūsu draudžu dzīvi un, kā par brīnumu, saskatījām kopīgas iezīmes ar Lindas un Charlene draudzēm, līdz ar to bija ļoti viegli

saprast vienu otru, esošos problēmjautājumus, par ko arī vēlāk kopīgi lūdzām. Sadraudzību turpinājām mājīgā atmosfērā pie tējas tases, kur varējām iepazīties vēl tuvāk. Pavisam noteikti bijām vienprātīgi – būt kopā šādā sastāvā bija Dieva darbs. Dienu turpinājām ar nelielu ekskursiju mūsu pilsētā. Laiks pagāja tik ātri, ka īsti pat nepaspējām parādīt visu iecerēto. Būt kopīgā sadraudzībā un izjust savstarpējo brāļu, māsu mīlestību bija vislielākā svētība!

Ieva Geislere

RĪGAS MATEJA DRAUDZE

Mateja draudzes ietvaros Oklahomas viesi ciemojās kursa *Īsta Brīvība* vadītāju grupā. Kopā bijām astoņi no *Īsta Brīvība* un četri Oklahomas viesi. Bijām pārsteigti par to, cik dziļi viesi gribēja zināt par katru no mums personīgi: ģimenes stāstu, sāpi (ļoti liela interese bija par izsūtīšanu, par PSRS laiku, par ticību Dievam, Jēzum, Svētam Garam), apmierinātību ar dzīvi un ar kādām problēmām cilvēki strādā *Īstā Brīvībā*, kā arī interesi par Mateja draudzi. Diena bija piepildīta ar ļoti dziļām un sirsnīgām sarunām, – apbrīnojami, jo mēs bijām kopā tikai 6 stundas.

Anda Zukule

Viesiem tika lūgts dalīties ar saviem iespaidiem par Latviju. Man bija liels pārsteigums, ka viesiem bija tik daudz iespaidu – pavisam uz 11 lappusēm –, bet vēl vairāk mani pārsteidza tas, ko viņi par Latviju domā un raksta. Dievs mums ir devis brīnišķīgu zemi, un mums šeit Latvijā ir brīnišķīgas draudzes.

Ko par Latviju saka mūsu viesi?

Šeit neliels ieskats arī jums.

- Latvija cīnās, lai atgūtu savu nacionālo identitāti. Tā ir spējusi lielus soļus, palīdzot savai tautai atgūt cerību. Ir vēl tik daudz vajadzību, kas nav apmierinātas.
- Latvija ir skaista zeme ar laipniem, pieklājīgiem cilvēkiem. Ekskursiju laikā bija redzams nacionālais lepnums – mākslā, mūzikā, nacionālā virtuvē, kā arī draudzes sapulcēs. Mani patīkami pārsteidza pozitīvā apņemšanās iet uz priekšu, par spīti pārdzīvotajiem Padomju varas spaidiem. Tas liecina par jūsu spēku un apņēmību, kas sakņojas ticībā un cerībā, kuras jums piemīt lielākā mērā nekā pārējām pasaules tautām.

- Skaisti meži. Sirsnīgi cilvēki. Senatnīgas baznīcas. Visnozīmīgākā sadraudzība manā mūžā. Mana profesija ir atjaunot ēkas. Redzēju vairākas vecas ēkas, kuras labprāt iegādātos un restaurētu. Latvijai ir izcila virtuve! Upe, kas plūst cauri Rīgai, ir īsts dārgums – mierīga, dziļa un tajā ir interesanti kuģi.
- Latvija ir skaista zeme. Koki, ziedi, augļi, dārzeni. Viss tik labi smaržo. Mīlestība uz arhitektūru un kultūru. Cilvēki šķiet ļoti patīkami, bet vienlaicīgi stoiski. Viņi ir izslāpuši pēc pieskāriena, pēc mīlestības, pēc Jēzus.
- Latvija ir zeme, kura ir pilna ar cerību uz nākotni. Tauta, kurā ir skaisti cilvēki; viņi no visas sirds pieņem savu nacionālo mantojumu. Es gribētu, lai vairāk cilvēkiem mūsu zemē būtu tāda pati sirds attieksme kā latviešiem.
- Cilvēki, ar kuriem sastapāties, bija laimīgi un vienmēr gatavi kalpot. Mani pārsteidza tas, cik daudz cilvēku draudzēs bija gatavojušies mūsu apciemojumam.
- Cik svarīgs viņiem ir draudzes nams, –

milzīga vēlme atjaunot un uzturēt savus dievnamus.

- Bērnu nama bērni bija labi aprūpēti, – acimredzams, ka aprūpētāji uztver savu darbu ļoti nopietni un mīl bērnus. Tas viņiem ir vairāk nekā vienkārši darbs.
- Tiek veikta ļoti laba kalpošana krievvalodīgajiem trūcīgajiem iedzīvotājiem. Mani svētīja viņu mīlestība uz krievvalodīgajiem iedzīvotājiem.
- Es biju grupā, kas devās uz bērnu namu, un šis apciemojums bija brīnišķīgs. Es nekad iepriekš nebiju bijusi valsts bērnu namā, – mani patīkami iespaidoja gan telpas, gan arī plāns pāriet uz mazākām, ģimeniskākām grupām.
- Es redzēju cilvēkus, kuri ir piedzīvojuši tik lielu apspiešanu, bet ir gatavi dzīvot un augt no jauna atgūtajā brīvībā. To var redzēt viņu acīs. Jaunie kristieši ir gudri savā ticībā, un tas bija liels iedrošinājums. Viņi dod cerību nākotnei.
- Latvijas baptisti kalpo mūsu Kungam; viņi ir mani jaunie brāļi un māsas Kristū! Slava

Dievam par viņu neatkarību! Es lūdzu svētību pār Latviju!

- Latvijas iedzīvotāji ir tik veselīgi! Svaigi augļi. Grillēts ēdiens, ne cepts. Viņi nodarbojas ar fiziskajām aktivitātēm – visur iet ar kājām vai brauc ar velosipēdu. Amerikāņiem no tā ir jāmācās.
- Jauno mācītāju un viņu sievu optimisms. Viņu prieks par kora mūziku bija lielāks, nekā es sagaidīju.
- Mēs bijām pilnīgi sveši cilvēki, bet viņi uzaicināja mūs savās mājās un izlēja pār mums mīlestību. Bija tik brīnišķīgi sastapt tik lieliskus brāļus un māsas Kristū. Es biju pārsteigts, cik ļoti latvieši daudzina mākslu un radošumu – tik daudz koru, mākslas muzeju, opera, skulptūras – pat mazākajās pilsētās.
- Man patika, ka Latvijā ir tik daudz vēsturisku vietu. Ir apbrīnojami, ka ēkas, kuras ir no 1200.-1300. gada, joprojām tiek lietotas. Ir labi priedēties par pagātni un izturēties ar cieņu pret to, kas vēl ir saglabājies. Latvijai ir izcila sabiedriskā transporta sistēma.

Sieviešu koris no ASV piedalās labdarības koncertos Latvijas bāreņu atbalstam

MAIRITA PURMALE
RĪGAS MATEJA DRAUDZE

3. jūnijā Liepājas koncertzālē "Lielais Dzintars" un 5. jūnijā Sv. Pētera baznīcā Rīgā ar labdarības koncertiem "Katram bērnam Latvijā – mīlošu ģimeni" uzstājās sieviešu koris "The Singing Church Women of Oklahoma" no Oklahomas, ASV. Koncertu ienākumi 3353.59 EUR apmērā tika ziedoti iniciatīvas "Bāreņu svētdiena" atbalstam, lai mudinātu aizvien jaunas ģimenes apsvērt iespēju palīdzēt kaut vienam bērnam, kurš palicis bez vecāku mīlestības, kā arī atbalstītu jau esošās audžuģimenes, adoptētājus un aizbildņus.

Koris ir dibināts pirms 26 gadiem, lai īstenotu savu misiju – evaņģēlija sludināšanu ar daudzveidīgām amerikāņu garīgām tradicionālām dziesmām un mūsdienu kora mūziku. Iecere sniegt

koncertus Latvijā sakrņojas LBDS un Oklahomas baptistu draudžu sadarbībā. Koncertos kopā ar 110 dziedātājām uzstājās arī zvanu ansamblis, taustiņinstrumentālistes, ritma un pūtēju grupa.

Iespēja dzirdēt Oklahomas sieviešu kori bija arī Talsu kristīgajā skolā. Neatkarīgi no tā, kādā valodā runājam, mēs varam sajūst, ka esam vienoti māsas un brāļi Kristū. Svētdienas rītā Ogres, Rīgas Āgenskalna un Mateja baptistu draudzēs koris, kurš bija sadalījies mazākās grupās, kalpoja ar dziesmu un slavēja Dievu.

Mani personīgi saistīja, ka korī ir visu paaudžu dziedātājas, kuras no visas sirds, ar smaidu sejā, mirdzošām acīm dedzīgi slavē To Kungu ar dziesmu. Skanēja arī

mums visiem pazīstamas melodijas. Kora diriģents Rendijs Linds mūs visus aicināja pievienoties kopīgi atvērt sirdis un balsis, pagodinot Dievu. Tad katrs savā valodā, bet vienoti Garā varējām no sirds slavēt Dievu, dziedot: „Cik liels mūsu Dievs”.

Ja arī mūs pārņem kādas likstas vai pārbaudījumi, mums ir Debesu Tēvs, kuram varam uzticēties, kuram jautāt pēc padoma. To atkal īpaši jutām, kad visi, kopīgi dziedot Dievam, pateicāmies, ka Viņš ir uzticīgs mūžīgi, ka Dievs dod mums spēku gan šai dienai, gan cerību un svētības rītam.

Lai Dievs svētī katru kalpotāju Oklahomas draudzēs un palīdz, lai arī mēs spētu dedzīgi no visas sirds kalpot Dievam ar to dāvanu, kādu Dievs mums katram uzticējis!

Oklahomas un Latvijas Baptistu draudžu savienības sadarbības pirmie soļi

NORA RAUTMANE
BPI PROJEKTU VADĪTĀJA

2015. gada 10. novembrī bīskaps Pēteris Sproģis parakstīja oficiālu sadarbības līgumu ar Oklahomas Dienvidbaptistu draudžu savienību – BGCO.

Sadarbība paredz, ka Oklahomas Dienvidbaptistu savienība popularizēs dažādas LBDS kalpošanas un iniciatīvas, aicinot draudzes no Oklahomas iesaistīties un sadarboties ar esošajām un topošajām baptistu draudzēm Latvijā, tās atbalstot dažādos projektos.

Pirmā Oklahomas draudžu savienības vadītāju un mācītāju grupa 10 cilvēku sastāvā Latviju apciemoja šī gada maija beigās. Oklahomas vadītāji un mācītāji piedalījās LBDS kongresā, kur Oklahomas Baptistu draudžu savienības vadītājs Dr. Antonijs Džordans sludināja un sveica LBDS draudžu pārstāvjus – kongresa delegātus ar jauno

sadarbību. Oklahomas mācītāji ciemojās 9 Latvijas draudzēs un jaunu draudžu dibināšanas vietās, sludināja, iepazīnās ar mūsu draudžu mācītājiem un draudžu vadītājiem.

Mēs ceram, ka lielākā daļā draudžu un draudžu dibinātāju komandu šis ir sākums jaunām partnerattiecībām – sadarbībai, kas palīdzēs mums iepazīstināt ar Kristu arvien vairāk cilvēku Latvijā.

Nākamā mācītāju grupa ieradīsies šī gada beigās vai nākamā gada sākumā, lai arī citām Latvijas draudzēm ir iespēja veidot partnerattiecības ar Oklahomas draudzēm.

Turpinām gaidīt projektus, idejas, kuras Jūs varētu paveikt kopā ar Oklahomas partneriem. Lūdzu, rakstiet: nora.rautmane@gmail.com vai projekti@lbs.lv, vai zvaniem, ja Jums kas jautājams sadarbības projektu sakarā – 20366822.

SANITA GRAUDIŅA

PITRAGA DRAUDZE

Intervija ar BPI 1. kursa studentu

Mārtiņu Viguli

Mārtiņam ir 36 gadi, no kuriem nepilnus 10 gadus viņš ir precējies ar sievu Baibu, un šobrīd ģimenē aug piecas meitas. Mārtiņš ar ģimeni dzīvo Liepājā un mācības BPI uzsāka 2015. gada septembrī, brīdī, kad ģimene gaidīja pieaugumu.

Cik grūti ir apvienot ģimenes dzīvi ar mācīšanos BPI?

Tā kā, uzsākot mācības, mums drīz bija gaidāms mazulis, Baiba gribēja, ka mēs varētu dzīvot kopā, lai es varētu būt blakus. Es biju pilnīgi pārliecināts, ka mēs finansiāli nevaram atļauties dzīvot Rīgā. Lūdzām Dievu, ielikām sludinājumu, un pēc neilga laika mums bija četri piedāvājumi, no kuriem vienu mēs varējām atļauties, jo dzīvokļa īpašnieki, kristieši, bija ļoti pretimnākoši cenas ziņā. Tā mēs otro pusgadu dzīvojām Ilguciemā un pēc 1. kursa beigām atgriezāmies Liepājā.

Pirmajā pusgadā es dzīvoju Rīgā šķirts no ģimenes, tas bija ļoti grūti. Es it kā vairāk biju izmācījies un grāmatas izlasījis, bet psiholoģiski bija ļoti grūti.

Mūsu ģimene lielu atbalstu ir saņēmusi no Rīgas Golgātas draudzes. Pēc bērna piedzimšanas par mums rūpējās draudzes māsa gan finansiāli, gan praktiski. Viena māsa mums Rīgā dzīvoja ļoti tuvu kaimiņos, viņa bija liels atbalsts. Dievs par mums rūpējas! Mēs audzinām piecas meitas, kurām mana sieva ir devusi diezgan līdzīgus vārdus, tāpēc ikdienā bieži vien tos pat jauca. Tie ir – Marta, Dārta, Sāra, Grēta, Rūta. Baiba ir uzņēmusies mājniecību. Viena no meitām, kurai ir 9 gadi, otro gadu mācās mājās, un meita, kurai ir 7 gadi, drīz sāks. Mana sieva zina 5 valodas. Viņa man palīdz rakstīt vēstules angļu valodā. Kad mēs gaidījām trešo meitiņu, viņa strādāja „Valodu Vēstniecībā” par spāņu valodas skolotāju un tulku. Man ir ļoti laba sieva! Man būtu grūti bez viņas. Es gribētu biežāk viņu uzaicināt uz *randiņiem*.

Kādā ģimenē tu pats esi audzis?

Esmu uzaudzis laukos, Ventspils šosejas malā, Liepājas pusē, kur tuvākais kaimiņš bija puskilometra attālumā. Laukos darbi sākas agri pavasarī un turpinās līdz vēlam rudenim, kamēr visu novāca. Tēvs apstrādāja labības un kartupeļu laukus, viņam bija gateris, vecmāmiņai bija astoņas govīs, mēs vācām sienu četratā ar speciālu tēva pašdarinātu traktoru. Es bieži lauzu dakšu kātus. Es tur dzīvoju līdz 12 gadu vecumam. Kad sāku mācīties Liepājā 5. klasē, tad mēs ar brāli pārcēlāmies pie vecmāmiņas Liepājā. Man ir divi brāļi un māsa. Esmu vecākais no bērniem. Kad man

Mārtiņš Vigulis

bija 7 gadi, vecmāmiņa mani aizveda uz baznīcu, kur es viņai nostāvēju blakus vismaz 2 stundas. Bija ļoti karsti, tas bija apnicīgi un man likās, – ko es tur daru. Atceros tādu momentu, ka viņa lasīja mums priekšā Bībeli un teica, ka mums jātic Dievam. Visu pārējo laiku es neredzēju, ka viņa būtu aizrāvusies ar ticību. Līdz 19 gadu vecumam vasarās biju laukos, rudenī skolā. Vasaras faktiski nebija nekāds brīvlaiks, mēs tad daudz strādājām.

Ar vienu no brāļiem Rīgā dzīvoju 15 minūšu gājiena attālumā. Mums ir labas attiecības, mēs brīvi runājam par saviem uzskatiem, bet viens otram tos neuzspiežam. Viņš nav ticīgs. Ar otru brāli ir grūtāk, viņš cinās ar alkoholu, ar viņu mums ir tikai telefoniskas attiecības. Māsa arī dzīvo Rīgā, viņa strādā augu aizsardzības birojā. Viņa ir pievērsusies budismam, tāpēc šajās lietās mēs esam uzmanīgi. Viņa mums palīdzēja pieskatīt bērnus, bieži pati pieteicās. Mani vecāki dzīvo Liepājā. Tā kā mana māte vairāk uztur attiecības ar mūsu, tad arī viņai velk uz budistu pusi, bet es arī nebeidzu runāt gan ar māti, gan tēvu par Dievu.

Es mācījos Liepājas mūzikas koledžā un 3. kursā sapratu, ka man *jāpiebremzē*, jāpārvērtē sava dzīve, jo man likās, ja tā turpināšus, tad es nodzeršos. Izlēmu dienēt armijā. Pieteicos un pēc nedēļas jau soļoju. Mērķis bija pēc gada septembrī turpināt mācības. Un tā arī notika. Mācības pabeidzu. Mani ielika spēlēt Liepājas jūras spēku orķestrī, spēlēju sitamos instrumentus, visu komplektu no lieliem līdz maziem. Sešus gadus viņi mani pacieta. Pēc tam aizgāju uz aktīvo dienestu Ādažos. Bija plāni aizbraukt uz misijām, bet, paldies Dievam, neaizbraucu, jo nezinu, vai es būtu atgriezies. Esmu apglabājis četrus savus dienesta biedrus.

Kā tu sastapi Dievu?

Kad dienēju Ādažos, man pienāca krīze, jo, manas „jautrās” dzīves dēļ, mani palīdzda dienestu atstāt. Pēc tam divus gadus nekādi nevarēju atrast pastāvīgu darbu. Mums tolaik jau bija 2 bērni. Es sāku domāt, – vai tad es esmu slikts cilvēks? Strādāt man

patīk, par ģimeni rūpēties es vēlos, kāpēc man tā neiet? Tad manās rokās nonāca grāmata, tajā bija kaut kas par pozitīvas domāšanas spēku, un tās autors nebija kristietis. To lasot, nonācu pie teikuma, kas saka – nu, ja tu to nezināji, tad pameklē Bībelē... Šis teikums atkārtojās arī citās nodaļās. Tas mani aizķēra. Es neuzmeklēju Bībeli, bet ieslēdzu Kristīgo radio. Tur es dzirdēju Mārci Dejus un to, ka viņš ir no Karostas, un mēs arī tur dzīvojām. Sieva aizgāja uz kādu pasākumu, no tā laika mēs sapazināmies ar Mārci. Viņš man parādīja, ka manas neveiksmes ir manu grēku dēļ. Es to pieņēmu normāli, jo man bija svarīgi saprast, kāds risinājums ir manai situācijai. Tā es kļuva par kristietu. Es kļuva mierīgāks. Pēc 4 mēnešiem man tika piedāvāti divi darbi, sākumā pieņēmu vienu, vēlāk arī otru. Četrus gadus laikā atdevu parādus, kas bija sakrājušies, tie nebija mazi. Ar sievu bija tā, – es apprecēju kristietu, bet es novedu viņu no ceļa. Kad mums nāca tās problēmas, tad viņa daudz ātrāk jau bija atpakaļ un bija sākusī lūgt par mani. Un tam bija rezultāti.

Kā tu nolēmi mācīties BPI?

Es strādāju cietumā par uzraugu. Bija pavasaris, mājās bērni bija apslimuši, bija tāds saspringts periods. Darbā pa naktīm lasīju Bībeli, lūdzu, bet bija tāds kā garīgs tuksnesis. Gribējās to sajūtu, ka Dievs stāv aiz manis, ka Viņš vada, bet es to nejutu. Tad kādā reizē, agrā rīta stundā caur Veco Derību un lūgšanu Dievs mani uzrunāja un teica, ka man jāiet mācīties. Es teicu – stop, tas ir par strauju! Tu, Dievs, redzi manu situāciju, manas finanses un manu nepilnīgo izpratni par Bībeli. No rīta teicu to sievai, un viņas reakcija mani pārsteidza, jo viņa jau sen bija sapratusi, ka man jānācās. Zvanīju Mārcim, viņš sacīja ko līdzīgu. Bet es gribēju dzirdēt, ko viņi par to domā, jo man tas bija liels jaunums. Runāju ar Kristapu Kulpi, BPI absolvējušu studentu, un viņš man teica – paklausīt ir grūti, bet padomā par to, kas būs tad, ja tu nepaklausīsi. Bija kāds cilvēks, kas teica, ka varbūt man jānogaida kāds laiks, vēl jāizdara kādas „pakāpes” savā izaugsmē, tad būšu gatavāks to darīt. Taču, manuprāt, ja es būtu viņam paklausījis, tad pēc kādiem gadiem diez vai es gribētu vairs iet. Es būtu atradis jau diezgan konkrētus attaisnojumus, lai neietu. Un tā es aizvēru acis un spēru soli. 6. septembrī es beidzu strādāt uzrauga darbu un uzsāku mācības BPI.

Kāds ir bijis laiks BPI?

Sākumā pirmo pusotru mēnesi man sāpēja galva no mācīšanās un grāmatu lasīšanas, jo es nebiju pie tā pieradis. Informācijas daudzums priekš manas galvas ir liels. Agrāk skolas laikā man patika vēsture, bet es nebiju to sapratis. Kopš esmu kļuvis par kristietu un mācos BPI, es beidzot sāku saprast pasaules vēsturi un veidot

padziļinātu izpratni par to. Mācību procesā es aizvien saprotu, cik daudz man vēl ir jāmācās. **Tie uzskati, par kuriem es biju gatavs cīnīties, sabruka jau pirmajā pusgadā.** Es to pieņēmu mierīgi un sapratu, ka tād es kaut ko nebiju zinājis. Es pamanīju, ka bieži izmantoju tādu kā aizsardzības pozīciju, tagad es sāku analizēt to un risināt. Vēl man jādomā, kā uztvert stresa situācijas. Esmu šeit iepazinis vairākus dievbijīgus, pazemīgus skolotājus. Ļoti patīk Ilmāra Hirša domāšanas veids un viņa dzīvesstāsti. Šajā laikā ģimenē esam piedzīvojuši arī finansiālus brīnumus. Skolas gados man padevās matemātika, fizika, ķīmija, bet nepadevās valodas. Manuprāt, esmu uzlabojis savas angļu valodas prasmes.

Ko tu novērtē līdzcīvēkos?

Es novērtēju godīgumu un īstumu, un to, ka es varu pret kādu būt godīgs līdz līmenim, kad varu atklāt, ka man ir kāda problēma. Novērtēju sarunas, kuras ir par reālu dzīvi, par to, kā cilvēks jūtas patiesībā.

Kādas tu redzi lielākās vajadzības savā apkārtnē?

Cilvēki ir vīlušies visā. Cilvēks iet uz veikalu pēc kolas, lai apmierinātu ne tikai slāpes, bet daudz dziļākas vajadzības, taču rezultātā rodas asinsvadu un sirds kaites, liekais svars, un viņš atkal ir vīlies. Viņš, visticamāk, nesapem arī ģimenes atbalstu, sabiedrībā dzīvo ar masku, kas nav viņš pats. Un bieži arī draudzēs nav atbalstošas vides, cilvēki viļas arī ticīgajos. Viņi meklē harmoniju un bieži neatrod to kristīgajā ticībā. Visi grib kaut kam ticēt.

Draudzei būtu vispirms jāuzklausā cilvēks, jāiedod miers, nevis jāspēr solis ar pārmetumiem un tiesāšanu. Protams, pienāk laiks, kad pietiek auklēties kā ar mazu bērnu. Tas ir tas, kas man ļoti ir jāmācās – atšķirt, kad cilvēkam ir nepieciešams atbalsts un kad viņš ir iegājis pašapmierinātībā un čīkstēšanā, bet neko nav gatavs mainīt. Tikai Dievs var dot pareizo atbildi, kā strādāt ar katru cilvēku. Es gribētu mācīties to atšķirt. Es sevi vairāk redzu kā iedrošinātāju, ganu, kas palīdz otram tikt uz priekšu.

Kādu pieeju tu pats esi piedzīvojis?

Mani vecāki bija prasīgi uz izturību. Man ir ļoti labas attiecības ar tēvu un māti, lai gan viņi nav kristieši, es pateicos Dievam par viņiem. Lai gan negribas atzīt, bet paldies Dievam, ka BPI vadītāji uztur to

spriedzi, jo tajā es mainos.

Kā tu atpūties?

Mana atpūta ir aizbraukt kopā ar ģimeni pie jūras, redzēt, kā bērni skrien un spēlējas, sieva ir man blakus, un tad es varu atpūsties. Man sirdī ir lauki, meži. Man patīk iet pārgājienos, makšķerēt. Es gribētu aizbraukt ar tēvu makšķerēt.

Tu pieminēji, ka Dievs tevi aicināja uz BPI. Vai tu esi saņēmis atbildi, kāpēc tu esi aicināts?

Mana pārliecība šobrīd ir, ka man ir jāstrādā ar vīriem. Pieredze darbā cietumā ir man rādījusi, ka man sirdī ir ieslodzītie. Nav tā, ka visi, kuri iziet no cietuma, ir cietumnieki arī domāšanā. Vienmēr ir stāsts, kāpēc viņš tur ir nonācis, ko piedzīvojis un varbūt kā bērns jau cietis, un cietums ir tā rezultāts. Daļa no tiem, kuri ir izgājuši un mainījušies, ir satvēruši Dievu, un ir daļa, kuri nav satvēruši, bet kļuvuši par solīdiem *džekiem*. Kaut vai dēļ tiem dažiem cilvēkiem ir vērts tur iet. Es vēl esmu procesā, bet es nenoliedzu, ka es varētu strādāt ar ieslodzītajiem.

Vēl iemesls, kāpēc man būtu jāstrādā ar vīriem ir tas, ka man ir 5 meitas. Es nezinu, kādi viņām būs vīri, Dievs palīdz! Varbūt es kādam varēšu palīdzēt nākt pie Dieva, es nezinu, kā tas būs.

Es neesmu vēl pārliecināts, vai man ir jāiet kalpot kādā esošajā draudzē, vai jāveido jauna draudze, – zinu tik to, ka draudzi es gribētu redzēt tādu, kur rūpējas viens par otru, kur ir ieinteresēti viens otra dzīvē un ir atbalsts otram. Mēs ģimenē runājam arī par to, kā mūsu ģimene izdzīvo evaņģēliju. Es varu sludināt no kanceles par to, kāds ir Dievs un kādiem mums jābūt, bet ja mana ģimene to neatspoguļo, tad tam, ko es sludinu, nav nozīmes. Apkārtējie mūs vēro.

Kā par tevi var lūgt?

Es gribētu, lai lūdz par manu ģimeni, lai viņi mani var izturēt, ka es neesmu tas pats *krutākais* tētis un vīrs, ka, iespējams, es nepratīšu izaudzināt savas meitas par priekšzīmīgām kristietēm, bet lai viņas manas vainas dēļ neatmet Dievu. Reizēm ir sajūta, ka es *spolēju* uz vietas, ka pats sev esmu šķērslis, jo neesmu sevi izpratis līdz galam. Lai Dievs sagatavo tos cilvēkus, pie kuriem Viņš mani grib sūtīt, lai es esmu tas, kas meklē Viņa prātu. Ja es meklēju un darišu Viņa prātu, tad būs gan skaidra vīzija, gan nākotnes plāni.

BPI “mazais finišs”

LĪVA FOKROTE

BPI PASTORĀLĀS KALPOŠANAS PROGRAMMAS VADĪTĀJA

Maija beigās BPI Pastorālās kalpošanas programmā “mazo finišu” piedzīvoja septiņi studenti, kuri mācības uzsāka pagājušā gada septembrī, – Guntars Lašauri (Liepāja, Karostas jaundibināmā draudze), Jānis Ločmanis (Ogres draudze), Oskars Lūsis (Olaines draudžu dibināšanas iniciatīva), Toms Priedoliņš (Liepājas Pāvila draudze), Valters Sikсна (Priekules draudze), Mārtiņš Svitka (Ropažu jaundibināmā draudze) un Mārtiņš Vigulis (Liepāja, Karostas jaundibināmā draudze). Puiši šogad ir intensīvi mācījušies no vietējiem un ārzemju pasniedzējiem klasē, kā arī aktīvi kalpojuši un uzņēmušies vadītāja atbildību dažādos LBDS, BPI, vietējo draudžu un draudžu dibināšanas projektos. Paldies Mentoringa programmas vadītājam Igoram Rautmanim un mentoriem Kārlim Kārkliņam, Tomasam Šulcam, Naurim Graudiņam, Jurim Popmanim un Danielam Godiņam, kuri ziedojuši savu laiku un citus resursus, lai veicinātu studentu personisko un kalpošanas izaugsmi. Mēs, BPI vadītāji, ar prieku un no sirds pateicamies mūsu Kungam par “mazo finišu” un gatavojamies jaunam startam rudenī.

1. kursa noslēguma kopbilde

BPI mentorī (no kreisās): J. Popmanis, N. Graudiņš, I. Rautmanis, D. Godiņš, T. Šulcs, K. Kārkliņš

BPI Pastorālās kalpošanas programmas jaunā iesaukuma studenti studijas uzsāks 2016. gada 5. septembrī.

Vēl ir laiks paskatīties apkārt, pamanīt Dieva doto potenciālu puišos un mudināt viņus sagatavoties kalpošanai draudzēs un draudžu dibināšanas jomā!

bpi@lbs.lv, www.bpiriga.lv, mob. 27702028

Vēlos palikt uzticīgs

Esmu 29 gadus jauns, precējies ar sievu Lieni; mums ir divi bērni – Imanuels un Natanaels. Oriģināli esmu no Liepājas, kaut gan vairākus gadus esmu dzīvojis Īrijā. Esmu uzaudzis kristīgā ģimenē, taču ir bijis

posms manā dzīvē, kad nevarētu teikt, ka staigāju ar Dievu, taču pateicos Viņam, ka tomēr mani ir aicinājis ne vien sekot, bet palīdzēt to darīt tiem, kuri to vēl nedara. Pirms nepilniem četriem gadiem atgriezāmies uz dzīvi Latvijā, lai kalpotu Pāvila draudzē Liepājā. Tas bija interesanti, ka Dievs aicināja mani kalpot atpakaļ uz Latviju, jo ar sievu cieši bijām apņēmušies savu

turpmāko dzīvi pavadīt ārpus Latvijas. Draudzē kalpoju kā jauniešu vadītājs un sludinātājs. Pateicos Dievam par šādu iespēju un tām Gara dāvanām, kuras Viņš man ir dāvējis, lai veiktu man uzticēto kalpošanu.

29. maijā bija manas ordinēšanas dievkalpojums, kurā piedalījās mācītāji Mārtiņš Balodis, Pēteris Eisāns un Egīls Ķeiris. Dievkalpojumā uzrunu teica Pēteris Eisāns, kurš lietoja „sējēja” līdzību kā atgādinājumu šīs kalpošanas svarīgumam, kurai esmu atsaucies. Sveiciena vārdus un licences pasniegšanu no LBDS puses veica mācītājs Egīls Ķeiris. Šo dievkalpojumu redzu kā atskaites punktu savā dzīvē, jo viena nodaļa ir beigusies, un tagad var sākties nākošā. Nekādas būtiskas izmaiņas nesagaidu turpmākā kalpošanā, kā vien Dieva turpinošo darbu Pāvila draudzē Liepājā. Mana vēlēšanās ir palikt uzticīgam Tam, kurš mani ir aicinājis mācītāja kalpošanai.

Par sludinātāju Mērsraga draudzē licencēts Jānis Bulis

ANITA BULE
MĒRSRAGA DRAUDZE

Mērsraga draudzē 15. maijs bija trīskārši svētki – Ģimenes diena, Vasarsvētki un jaunā sludinātāja Jāņa Buļa licencēšana. Tieši pēdējā notikuma sakarā tika organizēts pēcpusdienas dievkalpojums. Lai gan laiks bija lietains un vēss, jau pirms dievkalpojuma sākuma svētku atmosfēra bija jūtama – saimnieces rosījās pa virtuvi, lai sagatavotu cienastu viesiem, sāka ierasties arī ciemiņi no tuvākām un tālākām draudzēm.

Dievkalpojumu vadīja Priekules draudzes mācītājs Mārcis Ziverts, par muzikālo gaisotni parūpējās Aija Barovska un Marika Gavrona. Uzrunu klātesošajiem teica bīskaps Pēteris Sproģis, uzsverot, cik liela nozīme ir koncentrēties uz labo, kas mūsu dzīvē notiek, un ātrāk aizmirst

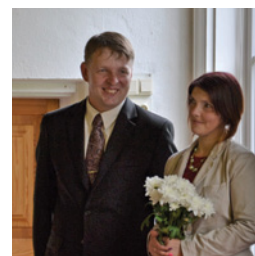
negatīvo, kas sabiedrībā parasti ņem virsroku.

Licencēšanas oficiālo daļu vadīja LBDS bīskaps Pēteris Sproģis un Garīdznieku brālības priekšsēdētājs Edgars Godiņš. Pēc sludinātāja solījuma LBDS pārstāvjiem pievienojās ilggadējais Mērsraga draudzes mācītājs Jānis Pallo, lai aizlūgtu par Jāņa Buļa un viņa sievas Anitas turpmāko kalpošanu draudzē.

Jānis Bulis pateicās klātesošajiem par atbalstu un dalījās izjūtās par Dieva vadību savā dzīvē, kuru saskatījis jau no bērnības. Jānis liecināja par dažiem īpašiem notikumiem savā dzīvē un par Dieva “pieskārieniem”, kuri vadījuši Jāni uz Mērsragu, kur viņš jau gandrīz 22

gadus ir bijis aktīvs draudzes loceklis. Atsauksšanās uz aicinājumu būt sludinātājam ir kā likumsakarīga atbilde Dieva vadībai.

Dievkalpojuma noslēgumā varēja dzirdēt daudz iedrošinošu sveicienu no jau minētajiem LBDS pārstāvjiem, Ziemeļkurzemes garīdznieku vadītāja un Piltenes draudzes mācītāja Andra Jūrmaļa, Cēsu draudzes mācītāja Oļega Jermolajeva, kā arī no citu organizāciju pārstāvjiem un vietējiem iedzīvotājiem.

LBDS sludinātāja licenci saņem Vasilijs Gredasovs

LUDMILA GRIGORJEVA
BETĀNIJAS DRAUDZE

„Esmu pateicīgs Tam, kas darījis mani spēcīgu – Kristum Jēzū, mūsu Kungam, ka Viņš atzinis mani par uzticamu un iecēlis kalpošanai.” (1.Tim.1:12)

2016. gada 24. aprīlī Rīgas baptistu draudzē „Betānija” notika Vasilija Gredasova licencēšana par LBDS sludinātāju un dota svētība draudzes garīdznieka kalpošanai.

Vasilijs Gredasovs piedzima 1987. gadā skolotāju ģimenē Latvijas pilsētā Valkā. Ģimenē par Dievu nerunāja un baznīcu neapmeklēja. 2003. gadā draugs uzaicināja Vasiliju apmeklēt evaņģēlisko draudzi „Cerība” Valgā, Igaunijā. Šajā

draudzē 2003. gada 25. jūlijā Vasilijs nāca pie Jēzus, nožēlojot savus grēkus.

2004. gada 27. jūlijā Vasilijs tika kristīts Rīgas „Evaņģēlija” draudzē. Viņu kristīja draudzes mācītājs Jervands Grbačjans.

Kopš 2008. gada brālis Vasilijs ar sievu Zoju kalpo *Betānijas* baptistu draudzē. 2010. gadā viņš tika svētīts diakona kalpošanai, bet 2015. gadā svētīts kalpot kā draudzes garīdznieks mācītāja V.Šeļembas vietā. Līdz šim brīdim brālis bija pārbaudes periodā, bet 2016. gada 24. aprīlī *Betānijas* brāļi un māšas vienprātīgi izteica savu uzticību brālim Vasilijam un pateicību Dievam, ka Viņš aicinājis uzticīgu kalpu draudzes garīdznieka kalpošanā.

Svinīgajā pasākumā piedalījās LBDS pārstāvji: Garīdznieku brālības vadītājs mācītājs Edgars Godiņš un bīskapa pilnvarotais pārstāvis krievu draudzēs mācītājs Viktors Abramovs. Brāļi kopā aizlūdza par Vasiliju Gredasovu, svētījot viņu garīdznieka kalpošanai *Betānijas* draudzē un izsniedzot viņam LBDS sludinātāja licenci.

Šī diena noritēja priekpilnā pateicībā Dievam par Viņa lielo žēlastību un rūpēm par draudzi. Dievs deva uzticīgu cilvēku, „lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam Kristus miesai par stiprinājumu” (Efez.4:11-12). Un lai mūsu Kunga vārds tiktu pagodināts caur draudzi no paaudzes paaudzē!

Baznīcu nakts un Dārza svētki Liepājas Ciānas draudzē

LIENE PETERLEVICA
LIEPĀJAS CIĀNAS DRAUDZE

Šī gada 10. jūnijā, Baznīcu naktī, ikvienam interesentam bija iespēja paviesoties arī Liepājas Ciānas draudzē, kuras durvis bija atvērtas no plkst. 18:00 līdz 24:00. Baznīcu naktī piedalījāmies

Ciānas jauno mūziķu orģināldziesmu koncerts. Foto: Ēriks Zirks

Dambrete ar mācītāju – pretinieki gaida savu kārtu. Foto: Kārlis Peterlevičs

pirmo reizi, tādēļ bija grūti paredzēt, kā vakars izvērtīsies un kāda būs cilvēku atsaucība. Dievs patiesi svētīja šo vakaru, un interese par mūsu draudzi bija – vakara gaitā draudzē paviesojās vairāk kā 100

cilvēku. Liela atsaucība bija “dambretei ar mācītāju” (mācītājs palika neuzveikts) un galda spēlēm ar draudzes locekļiem kafējnīcā, kā arī mācītāja Andra vadītajām ekskursijām. Ļoti labi apmeklēts bija arī noslēguma koncerts, kurā uzstājās Ciānas draudzes jaunie mūziķi un Gregors Jānis Mažis, izpildot pašu

sarakstītās dziesmas. Bērnu un viņu vecāku interesi rosināja radošā darbnīca, kurā tika gatavotas skaistas kartiņas un dāvanu kastītes. Prieks bija redzēt pasākumā iesaistīto draudzes locekļu atvērtību un viesmīlību. Liels paldies viņiem! Viss vakars tika aizvadīts mājīgā mierā. Patiesi, bija sajūta, ka esam atvēruši savu māju durvis un nesteidzīgi pavadām laiku ar gaidītiem ciemiņiem. Tā bija mana lūgšana, kas tika uzklausi, proti, mēs uzņēmām apkārtējos cilvēkus savās mājās un dažādos veidos tiem parādījām Kristu, paši piedzīvodami Viņa vadību un svētību.

11. jūnijā Liepājas Ciānas draudzē svinējām «Dārza svētkus» jeb «Atvērto durvju dienu» ar saukli «Iepazīsti savu baznīcu kaimiņos». Dievs mūs priecēja ar jauku un saulainu laiku. Ciānas dārzā bija dzirdamas bērnu čalas, mūzika un pieaugušo sarunas. Gan bērni,

Foto: Liene Peterlevica

gan jaunieši iemēģināja piepūšamās atrakcijas, velokartus un radošo darbnīcu. Visi svētku dalībnieki piedalījās interesantā viktorīnā un ekskursijā, kurā uzzināja daudz interesantu faktu par mūsu draudzi. Nesteidzīgi baudījām sadraudzību un kopā būšanu, kā arī gardas desiņas, popkornu un saldējumu. Šis bija lielisks pasākums visu paaudžu cilvēkiem, jo īpaši ģimenēm ar bērniem. Priecājamies un pateicamies par iespēju kopā atpūsties.

LĀSMA AŠME
VENTSPILS DRAUDZE

Foto: Paula Zveja

Labo darbu diena ir svētki, kuri norisinās jau trešo gadu ar mērķi savākt ziedojumus nometnes „Cerību planēta” organizēšanai – bērniem ar īpašām vajadzībām!

Šogad svētki norisinājās 28. maijā Ventspils baptistu draudzes sētā. Taču svētkiem ir jāgatavojas – un, dažkārt, gatavošanās laikā ir satraukumi! Arī mēs satraucāmies par laika apstākļiem, jo visas prognozes solīja lietainu dienu. Bija uztraukums, vai būs pietiekoši daudz cilvēku, kas iesaistīsies svētku tapšanā, vai būs pietiekoši daudz lietu, ko pārdot!

Labo darbu diena

Un tad vienā brīdī atskārtām...
NESATRAUKTIES, BET PATEIKTIES!
Paldies Tev, Dievs, ka atļauj mums piedalīties Tavā darbā un kalpot Tev!
Paldies, ka *Labo darbu dienā* varam godināt Tevi, uzticēties Tev un piedzīvot īpašu prieku un sadraudzību citam ar citu!
Labo darbu diena bija ļoti silta un saulaina diena! Bija patīss prieks vērot draudzi, kas ar degsmi, prieku un mīlestību iesaistījās, lai šī diena būtu īpaša un lai tā palīdzētu šiem *īpašajiem bērniem* piedzīvot brīnišķīgu vasaras nometni!

Šogad *Labo darbu dienā* bija iespējas:

- Spēlēt spēles un fotogrāfēties fotostūrīti
- Cienāties bērnu un pieaugušo kafējnīcā
- Cept vafeles un pašiem garnēt tās
- Nopirkt skaistumlietas un dāvaniņas ar Bībeles patiesībām
- Iegādāties rotaļlietas bērnu tirdziņā, kur visu atbildību uzņēmās draudzes bērni
- Atrast „pērles” krāmu tirdziņā

- Iepriecināt sevi ar āfrikāņu roku darbu – batikotiem lakatiem, svārkjiem un somām, kas atceļojuši no Kongo un Tanzānijas
- Nopirkt rokdarbus un dāvaniņas, kas tapuši Atbalsta centrā „Roku rokā”
- Iegādāties stādus savam dārzam
- Klausīties „Jūras akmentiņu” koncertu

Mēs piedzīvojām īpašas svētības un žēlastību no Dieva!

Pateicība par brīnišķīgo dienu un savāktajiem naudas līdzekļiem nometnei!

Pateicība par iespēju, kalpojot Dievam, palīdzēt *īpašajiem bērniem!*

Pateicība par sadraudzību un vienotību, ko tikai Dievs var dāvāt saviem bērniem!

Pateicība, ka varējām piedzīvot tik reāli šo Bībeles patiesību: „Es visu spēju Tā spēkā, kas mani dara stipru.” (Pāvila vēst. Filipiešiem 4:13)

Pateicamies ikvienam, kas lūdza, ziedoja un iesaistījās *Labo darbu dienā!*

Aicinām Jūs aizlūgt par vasaras nometni Pelčos „Cerību planēta”, kas notiks no 27. jūnija līdz 3. jūlijam.

Ielūdz Timoteja skola

Septembrī mācības Timoteja skolā uzsāks jauna dalībnieku grupa. Vēl nedaudz laika apdomāties, izvērtēt "par" un "pret", bet tad jau jāgatavo pieteikuma anketa, jāpalūdz draudzes mācītājam un vēl kādam cilvēkam, kas pazīst kalpošanas kontekstā, ieteikuma anketa, jānosūta un jāgaida ielūgums uz mācībām.

Timoteja skolā dalībnieki meklē atbildes uz šādiem jautājumiem:
KO mācām svētdienskolā?
KAM un KĀ kalpojam?
KAS un KĀDS esmu es, svētdienskolotājs?

Bet, lai to darītu, pretendentiem varētu noderēt sekojoši jautājumi un atbildes uz tiem.

KAD? Mācību sākums **9.-10. septembrī**. Pieteikšanās līdz **15. augustam** (bet nav obligāti jāgaida 14. augusta vakars)

Lai pieteiktos, jāaizpilda un jānosūta pieteikuma anketa, kurai jāpievieno divas ieteikuma anketas. Anketas

atrodamas www.bpiriga.lv Timoteja skolas sadaļā.

KĀ? Grupa tiekas klātienē vienu reizi mēnesī – piektdien 17:00-21:00 un sestdien 9:00-17:00. Kopā 14 klātienes tikšanās reizes no 2016. gada septembra līdz 2017. gada decembrim. Starp tikšanās reizēm - mājas darbi. Jūlija sākumā dalībnieki tiek uz četrus dienu nometni. Jūnijā un augustā mācības nenotiek.

CIK? Dalības maksa par katru mēnesi, kad tikšanās klātienē – 35 EUR. Ja nepieciešama stipendija dalības maksas segšanai, lūgums interesēties individuāli.

KUR? Klātienes nodarbības notiek Rīgā, Lāčplēša ielā 37, BPI telpās.

KAM? Esošajiem un topošajiem svētdienskolotājiem, svētdienskolu vadītājiem.

KĀPĒC man? Uz šo jautājumu Tev atbilde jāatrod pašam/pašai.

VĒL KĀDI JAUTĀJUMI?

Raksti timotejaskola@lbds.lv vai zvani 29110770

Timoteja skola iedrošina būt nevis skolotājam, kas iemāca pareizas atbildes, bet gan būt bērna ceļabiedram un kopā tuvoties Dievam.
*Anita Nagaine,
Rīgas Mateja draudze*

Timoteja skola – forša „iestāde”, forši cilvēki, forši pasniedzēji. Tā dod jaunus draugus, jaunus kontaktus, jaunas zināšanas un jaunus panākumus, kalpojot Dievam. Pievienojies Timoteja skolai, iepazīsti tuvāk Dievu, saproti, ko Dievs no Tevis vēlas, un kā lai Tu to sasniedzi! Negaidi un nešaubies, bet uzdriksies un pievienojies!
Antons Jablonskis, Ķemeru draudze

Timoteja skolā tiek meklētas atbildes pēc būtības. Kopīgi meklēts ceļš uz bērnu sirdīm, tiek apskatītas daudzveidīgas metodes. Šī skola man saistās ar sirds attieksmi gan pret mācību procesu, gan mums pašiem.
Ketrina Leviņa, topošā Ropažu draudze

SANĪTA ANSPAKA
RĪGAS PESTĪŠANAS TEMPLA DRAUDZE

14. maijā seminārs "Pasniegsim roku" notika jau trešo reizi. Šogad tā mērķis: Personu, cilvēku ar invaliditāti, dvēseles un miesas rehabilitācija. Aicinājām cilvēkus ar dažāda veida invaliditāti un draudžu kalpotājus, kuri vēlas palīdzēt šiem cilvēkiem līdzvērtīgi iesaistīties sabiedrības un draudzes dzīvē. Seminārs notika Vasarsvētku draudzē „Cerība”, kas ir viena no nedaudzajām draudzēm, kur ir sakārtota vides pieejamība cilvēkiem ar invaliditāti. Seminārā mūs ievadīja mācītājs Jānis Sadovskis, sakot, ka mēs ikviens esam un varam būt stipri Jēzū Kristū, ka mēs visu spējam paveikt kopā ar mūsu Glābēju. Seminārā noklausījāmies četras lekcijas. Misionāre no ASV Keitija Lezervuda (Katie Leatherwood) sāka dzīvi Latvijā pirms nepilna gada ar interesantu misiju – izgatavot ortozes un protēzes cilvēkiem ar kustību traucējumiem. Lekcijā „**Mīlēt Dievu ar visu savu spēku**” tika runāts par saistību starp

Foto: Kaspars Apinis

ticību un fizisko veselību – kā tas iet kopā, un vai tas pilnveido cilvēku kopumā? Ja cilvēkam ir pareizs uzturs, tad ar savu invaliditāti sadzīvot ir daudz vieglāk, – protams, tas katram ir izaicinājums ik dienas no jauna.

Ergoterapeite Dita Rituma lekcijā „**Ergoterapija kā atbalsts cilvēkiem ar funkcionāliem traucējumiem ikdienas aktivitāšu veikšanai**» stāstīja un rādīja dažādus interesantus priekšmetus un paņēmienus, kā atvieglot ikdienas dzīvi cilvēkiem ar kustību traucējumiem. Kādas palīgīdzekļus izmantot, lai atvieglotu dzīvi? Kam jāpievērš uzmanība, lai palīgīdzekļi lietot būtu droši? Kā atrast ergoterapeitu? Kā pieteikties

uz ergoterapeita konsultāciju un kādas papildus iespējas no pašvaldības puses tiek nodrošinātas Rīgā?

Ar lektori Ailitu Kuku, kas jau septiņus gadus darbojas „Wings for Wheels”, lekcijā „**Invaliditāte Bībeles skatījumā**” meklējām atbildes uz jautājumiem par to, kas ir invaliditātes cēlonis jeb pirmsākums. Vai invaliditāte ir sods par grēku? Vai cilvēki ar invaliditāti Dieva acīs ir mazvērtīgāki nekā veselie, kas ir cilvēku ar invaliditāti lielākā vajadzība?

Psiholoģe Marika Bērtule lekcijā „**Es un manas dvēseles dārz**” vedināja mūs domāt– ejot pa ielu, mēs viegli pamanām cilvēkus ar fiziskām traumām vai traucējumiem.

Griezta vai sista brūce ir viegli pamanāma. Fiziskas sāpes un slimības ir izprotamas, tādēļ mēs pret tām izturamies nopietni – ārstējam, bet dvēseles sāpes, sirdssāpes nav redzamas. Vēl vairāk – tās ir viegli nomaskējamas ar smaidu un atbildi: “viss kārtībā.” Kā saprast un atpazīt, kas notiek ar mani un citiem? Vai drīkst un vajag vērsties pēc palīdzības, vai tomēr jācinās pašam? Kur vērsties pēc palīdzības? Kā kopt un aprūpēt savu dvēseles dārzu?

Semināru rīkoja: Starptautiskās organizācijas „Jaunatne ar Misiju – Rīga” nozare “Wings for Wheels” sadarbībā ar Vasarsvētku draudzi „Cerība” un Rīgas Pestīšanas Tempļa baptistu draudzi.

jūlijam / augustam

„.. jo Tu esi pie manis, Tava gana vēzda un Tavš gana zizlis mani iepriecina. Tu klāj man galdu, maniem ienaidniekiem redzot..” Psalmis 23:4b; 5a

1.- 3. JŪLIJS

1. Nah. 2:1-3:4; Ap.d. 21:1-26
2. Nah. 3:5-19; Ap.d. 21:27-40 & 22:1-22
3. Cef. 1:1-2:3; Ap.d. 22:22-30 & 23:1-11

Lūgšim par:

- Oglaines draudzi un tās sludinātāju **Stefanu Rošioru**;
- Ogres Evaņģēlisko draudzi un tās mācītāju **Vadimu Kovaļevu**;
- Gruzijas Evaņģēlisko Baptistu savienību ar 72 draudzēm un 5017 locekļiem;
- jaunu draudžu dibināšanu un bīskapa vietnieku jaunu draudžu dibināšanā **Kasparu Šternu**;
- nometnēm, kas notiek jūlijā.

4.- 10. JŪLIJS

4. Cef. 2:4-15; Ap.d. 23:12-35
5. Cef. 3:1-8; Ap.d. 24:1-27
6. Cef.3:9-20; Ap.d. 25:1-22
7. Jer. 1:1-10; Ap.d. 25:23-27 & 26:1-23
8. Jer. 1:11-19; Ap.d. 26:24-32 & 27:1-12
9. Jer. 2:1-3:5; Ap.d. 27:13-44
10. Jer. 3:6-4:4; Ap.d. 28:1-16

Lūgšim par:

- Ogres Trīsvienības draudzi un tās sludinātāju **Daini Pandaru**;
- Olaines draudzi un tās mācītāju **Dmitriju Rošioru**;
- Beļģijas Baptistu savienību ar 23 draudzēm;
- kvalitatīvu laika pavadīšanu vasarā ģimenēm kopā ar bērniem;
- bāreņiem Latvijā.

11.- 17. JŪLIJS

11. Jer. 4:5-31; Ap.d. 28:17-31
12. Jer.5; Rom. 1:1-17
13. Jer.6; Rom. 1:18-32
14. Jer. 7:1-8:3; Rom. 2:1-16
15. Jer.8:4-9:22; Rom. 2:17-29 & 3:1-8
16. Jer.9:23-10:25; Rom. 3:9-11
17. Jer.11:1-17; Rom. 4:1-15

Lūgšim par:

- Paplakas draudzi;
- Pāvilstas draudzi un tās mācītāju **Denisu Doroninu**;
- Norvēģijas Baptistu savienību ar 97 draudzēm un 6380 locekļiem;
- par veselību, tuviniekiem, darba vietām, dzīvesvietām;
- šo dienu, ko Viņš devis.

18.- 24. JŪLIJS

18. Jer. 11:18-12:17; Rom. 4:16-25 & 5:1-11
19. Jer. 13; Rom. 5:12-21
20. Jer. 14:1-15:9; Rom. 6:1-14
21. Jer. 15:10-16:21; Rom. 6:15-23 & 7:1-6
22. Jer. 17; Rom. 7:7-25
23. Jer. 18; Rom. 8:1-17
24. Jer. 19; Rom. 8:18-39

Lūgšim par:

- Piltenes draudzi un tās mācītāju **Andri Jūrmali**;
- Pitragas draudzi un tās sludinātāju **Nauri Graudiņu**;

- Vācijas Baptistu savienību ar 54 draudzēm un 5389 locekļiem;
- mieru mūsu dvēselēs;
- valstīm, kur notiek karadarbība.

25.- 31. JŪLIJS

25. Jer. 20; Rom. 9:1-21
26. Jer.21; Rom. 9:22-33 & 10:1-4
27. Jer.22:1-23:8; Rom. 10:5-21 & 11:1-10
28. Jer. 23:9-40; Rom. 11:11-32
29. Jer.24; Rom. 11:33-36 & 12:1-21
30. Jer.25:1-14; Rom. 13:1-14
31. Jer.25:15-38; Rom. 14:1-18

Lūgšim par:

- Pļaviņu draudzi;
- Priekules draudzi un tās mācītāju **Mārci Zivertu**;
- Albānijas Baptistu savienību ar 8 draudzēm un 224 locekļiem;
- vientuļiem un nesaprastiem cilvēkiem;
- Dieva žēlastību pret mums neveiksmju un kļūdu brīžos.

1.- 7. AUGUSTS

1. Jer.26; Rom. 14:19-23 & 15:1-13
2. Jer.27-28; Rom. 15:14-33
3. Jer.29; Rom. 16
4. Jer. 30; 1.Kor. 1:1-17
5. Jer.31; 1.Kor. 1:18-31 & 2:1-5
6. Jer. 32; 1.Kor. 2:6-16
7. Jer. 33; 1.Kor. 3

Lūgšim par:

- Rēzeknes draudzi un tās sludinātāju **Viktoru Osipovu**;
- Rīgas Āgenskalna draudzi un tās mācītāju **Edgaru Maži**;
- Internacionālo Baptistu apvienību ar 74 draudzēm un 5900 draudzes locekļiem;
- Svētdienskolu apvienību un tās vadītāju **Esteri Rozi**;
- nometnēm, kas norisināsies augustā.

8.- 14. AUGUSTS

8. Jer.34; 1 Kor. 4
9. Jer.35; 1.Kor. 5
10. Jer.36; 1.Kor. 6
11. Jer.37; 1.Kor. 7:1-16
12. Jer.38; 1.Kor. 7:17-35
13. Jer.39; 1.Kor. 7:36-40 & 8:1-13
14. Jer.40-41; 1.Kor. 9:1-18

Lūgšim par:

- Rīgas „Evaņģēlija” draudzi un tās sludinātāju **Jervandu Grbačjanu**;
- Rīgas Golgātas draudzi un tās mācītāju **Elmāru Pļaviņu**;
- Albānijas Baptistu savienību ar 8 draudzēm un 224 locekļiem.
- Amerikas Latviešu baptistu draudžu apvienību;
- mūsu ģimenes locekļiem, draugiem un līdzcīvēkiem, kuri vēl nepazīst Kristu.

15.- 21. AUGUSTS

15. Jer.42-43; 1.Kor. 9:19-27 & 10:1-13
16. Jer.44-45; 1.Kor. 10:14-33 & 11:1
17. Jer.46-47; 1.Kor. 11:2-34

18. Jer.48; 1.Kor. 12:1-26
19. Jer.49; 1.Kor. 12:27-31 & 13:1-13
20. Jer.50; 1.Kor. 14:1-19
21. Jer.51; 1.Kor. 14:20-40

Lūgšim par:

- Rīgas Ilguciema „Atmodas” krievu draudzi un tās sludinātāju **Borisu Posikajuku**;
- jaundibināmo draudzi Ropažos;
- baptistu draudzēm Īrijā;
- draudžu gada svētkiem, kas norisināsies augustā;
- BPI studentu un absolventu salidojumu „Restarts” (18.-21.08.).

22.- 31. AUGUSTS

22. Jer.52; 1.Kor. 15:1-34
23. Raudu dz.1; 1.Kor. 15:35-49
24. Raudu dz. 2; 1.Kor. 15:50-58 & 16:1-4
25. Raudu dz.3; 1.Kor. 16:5-24
26. Raudu dz. 4; 2.Kor. 1:1-11
27. Raudu dz.5; 2.Kor. 1:12-22
28. Hab.1:1-11; 2.Kor. 1:23 & 2:1-11
29. Hab.1:12-2:20; 2.Kor. 2:12-17 & 3:1-6
30. Hab.3; 2.Kor. 3:7-18
31. Dan.1; 2.Kor. 4

Lūgšim par:

- Rīgas Internacionālo draudzi;
- Zviedrijas apvienoto baznīcu ar 758 draudzēm un 67000 draudzes locekļiem;
- Dieva gudrību un palāvību uz Viņu ikdienā;
- evaņģēlija vēsts praktisku pasludināšanu ik dienas;
- mūsu valstī dzīvojošiem senioriem un viņu vajadzību apmierināšanu.

SIRSNĪGI SVEICAM!

„Redzi, Tā Kunga roka nebūt nav par īsu, lai tā nevarētu palīdzēt, un Viņa auss nav tā aizkritusi, ka tā nevarētu dzirdēt.” Jes.59:1

29. maijā Toms Bermaks licencēts par sludinātāju Liepājas baptistu Pāvila draudzē.

9. jūlijā Jaunjelgavas draudzes sludinātāju **Māri Vitolu** 40 gadu jubilejā.

15. jūlijā Margrieta Grosbergu 95 gadu jubilejā.

23. jūlijā Grobiņas draudzes mācītāju **Haraldu Bartkeviču** 45 gadu jubilejā.

29. jūlijā Mācītāju **Valdi Oberstu** 65 gadu jubilejā.

23. augustā Ventspils krievu draudze sludinātāju **Oskaru Ābeltiņu** 55 gadu jubilejā.

LABAS ZIŅAS BĒRNIEM

NO SEPTEMBRA – PAŅEM ROKĀS UN LASI!

Iespējams pasūtīt draudzei vai individuāli.
Abonēšana veicama līdz 15. augustam.
6 numuri – 5 EUR

Abonēšanas anketa - www.lbds.lv, 26091697, 29110770
*iepriekšējo numuru e-versijas atrodamas www.lbds.lv

29.-31.
JŪLIJS

LBDS SKA nometne

TE ES ESMU

LIETO MANI

LAIDZĒ,
TALSU NOVADĀ

LEKCIJAS, MAZĀS GRUPAS,
INTEREŠU GRUPAS,
LŪGŠANAS, SADRAUDZĪBA,

PIETEIKŠANĀS LĪDZ 1. JŪLIJAM

UN VĒL DAUDZ KAS

PIETEIKTIES VAR ZVANOT

IEDVESMOJOŠS

26834744 - SARMĪTE BIĶE

- TIEŠI TEV!

26337414 - GITA VADONE

VAI E-PASTĀ:

livija.latvia@gmail.com

marta.kalpo@lbds.lv

NOMETNE - LAIKS KOPĀ BŪŠANAI DIEVA KLĀTBŪTNĒ

“Tavs stāsts - Dieva stāsts”

Pasaulē dzīvo 7,408 miljardi cilvēku, un ik sekundi šis skaitlis mainās. Katram no šiem cilvēkiem ir sava dzīve. Kaut kur starp viņiem visiem esi arī TU. Tu dzīvo savu dzīvi savā valstī, savā pilsētā un ar saviem cilvēkiem apkārt. Tajā vietā tava dzīve kļūst par tavu stāstu. Kā viens no miljardiem, kā viena maza ūdens lāse milzīgā jūrā. Vai tiešām Tavs dzīvesstāsts ir tik mazs, ka pazūd starp pārējiem miljardiem stāstu?

Iepazīsties - Dieva stāsts. Tas ir Viens stāsts, kas ietver daudzus miljardus. Tas ir Viens stāsts, kas sācies pirms tūkstošiem gadu. Tas ir Viens stāsts, kas turpināsies mūžībā. Un VIŅA STĀSTS tiek rakstīts caur manu dzīvi.

Tava dzīve - Dieva stāsts. Jau sesto gadu pēc kārtas notiks organizācijas History Makers (Vēstures Veidotāji) rīkotā vasaras nometne “History Makers UNITED”. Šī gada tēma ir “His Story” jeb “Viņa Stāsts”. Visas nometnes garumā apskatīsim to, kā Dievs ir lietojis dažādus cilvēkus un viņu dzīves, kā arī domāsim par to, kāda saistība ir manam dzīves stāstam ar Dieva stāstu. Kopā ar mums šajā laikā būs dažādi mācītāji no ārzemēm un arī dažādas jauniešu slavēšanas grupas. Par dalībnieku šajā vasaras nometnē ir iespēja kļūt ikvienam, kurš ir sasniedzis vismaz 15 gadu vecumu.

Nometne norisināsies nometņu centrā “Norkalni” no 17. augusta līdz 20. augustam. Reģistrējies nometnei jau tagad mājas lapā www.historymakers.lv. Lētākā reģistrācija līdz 15. jūlijam.

Kristīgās jauniešu organizācijas “History Makers” rīkotās vasaras nometnes ir lielākās visā Baltijā. Šajā pasākumā piedalās jaunieši no dažādām konfesijām. Katru gadu šo nometni apmeklē ap 500 cilvēku no dažādām Latvijas vietām, kā arī ciemiņi no tuvējām kaimiņvalstīm.

Vēstures Veidotāji nav tikai organizācija. Tie esam katrs no mums ar savu dzīvi, kura ir nodota Jēzum. Esi vēstures veidotājs tur, kur Tu atrodi!

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu
vēstnesis

Izdevumu sagatavoja: bīskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Guna Kokuma, Līvija Godiņa, Elza Roze, Agnese Spura
maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem:
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765
A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv